

Europeiska unionens officiella tidning

L 295

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

12 november 2010

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ⁽¹⁾** 23
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 av den 20 oktober 2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG ⁽¹⁾** 35

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

2010/669/EU:

- ★ Rådets beslut av den 27 september 2010 om EU:s ståndpunkt beträffande antagandet av beslutet av gemensamma Cariforum–EU-rådet, som inrättats genom avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, om ändring av bilaga IV till avtalet i syfte att införliva Samväldet Bahamas åtaganden 51

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 994/2010

av den 20 oktober 2010

om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Dessutom befinner sig vissa medlemsstater på en "gasö"
på grund av att de saknar infrastruktur som samman-
länkar dem med resten av unionen.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Naturgas (nedan kallad *gas*) är en viktig del av Europeiska unionens energiförsörjning och utgör en fjärdedel av den primära energiförsörjningen. Den används framför allt till elproduktion, uppvärmning, som råvara för industrin och som bränsle för transporter.
- (2) Gaskonsumtionen i Europa har ökat snabbt under de senaste tio åren. Med minskande inhemsk produktion har gasimporten ökat ännu snabbare och därmed skapat ett högre importberoende och ett behov av att ta itu med aspekter som rör tryggheten i fråga om gasförsörjningen.

- (3) Mot bakgrund av gasens betydelse i unionens energimix syftar denna förordning till att visa gaskunderna att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att säkerställa en kontinuerlig gasförsörjning, särskilt i samband med svåra klimatförhållanden och i händelse av avbrott. Det råder enighet om att dessa mål bör uppnås genom de mest kostnads-effektiva åtgärderna för att inte påverka detta bränsles relativa konkurrenskraft i förhållande till andra bränslen.
- (4) Genom rådets direktiv 2004/67/EG ⁽³⁾ inrättades för första gången en rättslig ram på gemenskapsnivå för att trygga försörjningen av gas och bidra till en väl fungerande inre marknad för gas, även vid försörjningsavbrott. Med direktivet upprättades en grupp för samordning av gasförsörjningen som har varit användbar för att utbyta information och definiera gemensamma åtgärder som kan vidtas av medlemsstaterna, kommissionen, gasindustrin och konsumenterna. EU:s kontaktnätverk för trygg energiförsörjning, som godkändes av Europeiska rådet i december 2006, har medfört en ökad kapacitet för insamling av information och har tidigt varnat för möjliga hot mot en trygg energiförsörjning. Den nya lagstiftningen för den inre marknaden för energi som Europaparlamentet och rådet antog i juli 2009 är ett viktigt steg mot fullbordandet av den inre marknaden för energi, och har som uttryckligt mål att göra unionens energiförsörjning tryggare.
- (5) Enligt de regler för att trygga gasförsörjningen som har antagits på unionsnivå har medlemsstaterna emellertid fortfarande stor frihet i valet av åtgärder. Om försörjningen i en medlemsstat hotas finns en tydlig risk för

⁽¹⁾ Yttrande av den 20 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 oktober 2010.

⁽³⁾ EUT L 127, 29.4.2004, s. 92.

att åtgärder som vidtas ensidigt av den medlemsstaten kan medföra att den inre marknaden för gas och gasförsörjningen till kunderna inte längre fungerar bra. Erfarenheter nyligen har visat att det är en konkret risk. För att den inre gasmarknaden ska kunna fungera även vid bristande försörjning är det nödvändigt att få till stånd solidaritet och samordning vid försörjningskriser, både med avseende på förebyggande åtgärder och på insatserna vid faktiska försörjningsavbrott.

- (6) I vissa EU-regioner tillhandahålls lågvärdesgas. Lågvärdesgas kan på grund av sina egenskaper inte användas i anordningar som är avsedda för högvärdesgas. Det är dock möjligt att använda högvärdesgas i anordningar som är avsedda för lågvärdesgas, förutsatt att den har konverterats till lågvärdesgas, till exempel genom tillsats av kväve. Lågvärdesgasernas egenskaper bör beaktas på nationell och regional nivå och bör även övervägas i samband med riskbedömningen och de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna på nationell och regional nivå.
- (7) Det är mycket viktigt att diversifiera försörjningsvägarna för gas och försörjningskällorna till unionen för att förbättra försörjningstryggheten för unionen i sin helhet och dess enskilda medlemsstater. I framtiden kommer en trygg försörjning att bero på bränslemixens utveckling, utvecklingen av produktionen i unionen och i tredjeländer som försörjer unionen, samt på investeringarna i lagringsanläggningar och diversifieringen av försörjningsvägarna för gas och försörjningskällorna inom och utanför unionen, inklusive anläggningar för flytande naturgas (nedan kallad LNG, Liquefied Natural Gas). I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt prioriterade infrastrukturåtgärder i enlighet med kommissionens meddelande av den 13 november 2008 med titeln Den andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet, t.ex. den södra gaskorridoren (Nabucco och sammanlänkningen mellan Turkiet, Grekland och Italien), diversifierad och god LNG-försörjning för Europa, effektiv sammanlänkning av Östersjöregionen, den Medelhavsbaseade energiringen, goda nord-sydliga gassammanlänkningar i Centraleuropa och sydöstra Europa.
- (8) För att minska effekterna av eventuella kriser till följd av avbrott i gasförsörjningen bör medlemsstaterna underlätta diversifieringen av energikällorna samt av försörjningsvägarna och försörjningskällorna för gas.
- (9) Ett allvarligt avbrott i försörjningen av gas till unionen kan påverka alla medlemsstater, unionen som helhet och avtalsslutande parter som omfattas av fördraget om upprättande av en energigemenskap ⁽¹⁾ som undertecknades i Aten den 25 oktober 2005. Det kan också leda till allvarlig ekonomisk skada för unionens ekonomi. Dessutom kan ett avbrott i gasförsörjningen få allvarliga sociala konsekvenser, framför allt för utsatta kundgrupper.
- (10) Vissa kunder, inklusive bland annat hushåll och kunder som tillhandahåller viktiga samhällstjänster – till exempel hälso- och sjukvård, barnomsorg, utbildning och andra sociala tjänster och välfärdstjänster samt tjänster som är oundgängliga för att en medlemsstat ska fungera – är särskilt sårbara och kan behöva skydd. En vid definition av sådana skyddade kunder bör inte stå i konflikt med europeiska solidaritetsmekanismer.
- (11) Rapporten om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin som godkändes av Europeiska rådet i december 2008 belyser det ökande beroendet av importerad energi som ytterligare ett allvarligt hot mot en trygg energiförsörjning i unionen och betonar energitrygghet som en av de nya utmaningarna för säkerhetspolitiken. Den inre gasmarknaden är en central del för en tryggare energiförsörjning i unionen och för att minska enskilda medlemsstaters utsatthet inför de skadliga effekterna av försörjningsavbrott.
- (12) För en väl fungerande inre gasmarknad är det oerhört viktigt att de åtgärder som vidtas för att trygga gasförsörjningen inte i onödan snedvrider konkurrensen eller medför att den inre marknaden för gas fungerar sämre.
- (13) Den så kallade N-1-principen, som innebär att den största enskilda gasinfrastrukturen slutar att fungera, är ett realistiskt scenario. Att använda ett avbrott i en sådan infrastruktur som riktmärke för vad medlemsstaterna bör kunna kompensera för är en välgrundad utgångspunkt för en analys av gasförsörjningen i varje medlemsstat.
- (14) Tillräcklig och diversifierad gasinfrastruktur inom en medlemsstat och i hela unionen, inklusive i synnerhet ny gasinfrastruktur som sammanlänkar i nuläget isolerade system som utgör "gasöar" med de angränsande medlemsstaterna, är grundläggande för att försörjningsavbrott ska kunna hanteras. Gemensamma minimikriterier för en trygg gasförsörjning bör medföra likvärdiga förutsättningar när det gäller en trygg gasförsörjning, samtidigt som nationella eller regionala särdrag måste beaktas, och bör leda till avsevärda incitament för byggande av den infrastruktur som krävs och för ökad beredskap inför kriser. Åtgärder på efterfrågesidan, t.ex. en övergång till andra bränslen, kan ha stor betydelse för energitryggheten, om de kan vidtas snabbt och minskar efterfrågan tillräckligt för att medföra en reaktion på ett avbrott i försörjningen. Ett effektivt energiutnyttjande bör främjas ytterligare, särskilt när det behövs åtgärder på efterfrågesidan. Miljökonsekvenserna av de föreslagna åtgärderna på efterfråge- respektive utbudssidan bör beaktas och företräde bör i möjligaste mån ges åt de åtgärder som har minst miljöpåverkan, samtidigt som hänsyn tas till försörjningstryggheten.

⁽¹⁾ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

- (15) Investeringar i ny gasinfrastruktur bör kraftigt främjas och de bör genomföras först efter en lämplig miljökonsekvensbedömning, i enlighet med relevanta unionsrättsakter. Sådan ny infrastruktur bör leda till tryggare gasförsörjning och samtidigt gynna en väl fungerande inre marknad för gas. Investeringarna bör som princip göras av företag och grunda sig på ekonomiska incitament. Vederbörlig hänsyn bör tas till behovet av att underlätta integrationen av gas från förnybara energikällor i gasnätet. Om en investering i infrastruktur är av gränsöverskridande slag bör byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad *byrån*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽¹⁾ och europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas (nedan kallat *Entso för gas*), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten⁽²⁾, engageras inom sina respektive behörighetsområden för att de gränsöverskridande konsekvenserna bättre ska kunna tas i beaktande. Det erinras om att byrån enligt förordning (EG) nr 713/2009 får avge yttranden eller rekommendationer om gränsöverskridande frågor inom sitt behörighets- och verksamhetsområde. Byrån och Entso för gas, tillsammans med andra marknadsaktörer, spelar en viktig roll vid utarbetandet och genomförandet av den unionstäckande tioåriga nätutvecklingsplan som bland annat kommer att inkludera en europeisk försörjningsprognos och som, i fråga om gränsöverskridande sammanlänknings-, bör grundas på olika nätanvändares rimliga behov.
- (16) De behöriga myndigheterna eller medlemsstaterna bör säkerställa att gasmarknaden testas som ett av de nödvändiga stegen mot överensstämmelse med infrastrukturstandarderna.
- (17) De behöriga myndigheterna bör när de utför de uppgifter som anges i denna förordning upprätthålla ett nära samarbete med andra relevanta nationella myndigheter, särskilt nationella tillsynsmyndigheter, på lämpligt sätt och utan att det påverkar deras behörigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽³⁾.
- (18) När det behövs nya gränsöverskridande sammanlänknings- eller befintliga sammanlänknings- måste byggas ut ska det redan i ett tidigt skede finnas ett nära samarbete mellan de berörda medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och nationella tillsynsmyndigheterna, där dessa inte är de behöriga myndigheterna.
- (19) Olika typer av unionsfinansiering finns tillgängliga som stöd till medlemsstaterna i syfte att finansiera nödvändiga investeringar i produktion och infrastruktur samt energieffektivitetsåtgärder på regional och lokal nivå, framför
- allt lån och garantier från Europeiska investeringsbanken, eller finansiering genom regional-, struktur- eller sammanhållningsfonderna. Europeiska investeringsbanken liksom unionens externa instrument, t.ex. det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen och finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, kan också finansiera åtgärder i tredjeländer för att skapa en tryggare energiförsörjning.
- (20) Med denna förordning ska naturgasföretag och kunder kunna förlita sig på marknadsmekanismerna under så lång tid som möjligt vid avbrott. Den innehåller också bestämmelser om krismekanismer som ska tillgripas när enbart marknaderna inte längre på ett lämpligt sätt kan hantera ett avbrott i gasförsörjningen. Även i en kris-situation ska marknadsbaserade instrument prioriteras för att mildra effekterna av ett avbrott i försörjningen.
- (21) Till följd av ikraftträdandet av den nya interna energimarknadslagstiftningen antagen i juli 2009 kommer nya bestämmelser att gälla för gassektorn. Detta leder till tydliga roller och ansvar för medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem och byrån, och till bättre öppenhet på marknaden, vilket leder till att den fungerar bättre och är till gagn för en trygg försörjning samt för konsumentskyddet.
- (22) Fullbordandet av den inre marknaden för gas och en effektiv konkurrens inom den marknaden erbjuder unionen största möjliga trygghet i försörjningen för alla medlemsstater, förutsatt att marknaden får fungera fullt ut i händelse av ett försörjningsavbrott som påverkar en del av unionen, oavsett anledning till avbrottet. För detta krävs en heltäckande och effektiv gemensam metod för försörjningstrygghet, i synnerhet strategier för öppenhet, solidaritet och icke-diskriminering som är förenliga med den inre marknadens funktionsätt, där snedvridding av marknaden undviks och marknadens möjligheter att reagera på avbrott inte undermineras.
- (23) Naturgasföretagen, medlemsstaterna (framför allt genom sina behöriga myndigheter) och kommissionen ansvarar tillsammans för att trygga gasförsörjningen inom ramen för sina respektive verksamhets- och behörighetsområden. I lämpliga fall bör även de nationella tillsynsmyndigheterna (där de inte är de behöriga myndigheterna) bidra till en trygg gasförsörjning inom sina verksamhets- och ansvarsområden i enlighet med direktiv 2009/73/EG. Dessutom kan även kunder som använder gas för elproduktion eller industriella ändamål ha en viktig funktion att fylla för en trygg gasförsörjning genom sin förmåga att reagera på en kris med åtgärder på efterfrågesidan, till exempel avbrytbara kontrakt och övergång till andra bränslen, eftersom detta har en direkt inverkan på balansen mellan utbud och efterfrågan.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

- (24) En exakt definition av roller och ansvar för alla naturgasföretag och behöriga myndigheter är därför av avgörande betydelse för att en väl fungerande inre marknad för gas ska kunna upprätthållas, framför allt vid försörjningsavbrott och kriser. Dessa roller och ansvar bör fastställas på ett sätt som säkerställer att en strategi med tre nivåer respekteras, vilket betyder att i första hand de berörda naturgasbolagen och industrierna, sedan medlemsstaterna på nationell eller regional nivå och därefter unionen engageras. I händelse av en försörjningskris bör marknadsaktörerna ges tillräckliga möjligheter att bemöta situationen med marknadsbaserade åtgärder. Om marknadsaktörernas åtgärder inte räcker till bör medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter vidta åtgärder för att eliminera eller mildra följderna av försörjningskrisen. Endast om dessa åtgärder är otillräckliga bör åtgärder vidtas på regional nivå eller unionsnivå för att eliminera eller mildra följderna av försörjningskrisen. Regionala lösningar bör eftersträvas i största möjliga utsträckning.
- (25) Regionalt samarbete som omfattar offentliga myndigheter och naturgasföretag kommer i solidarisk anda att upprättas i stor utsträckning för att genomföra denna förordning, i syfte att optimera nyttan i form av samordning av åtgärderna för att minska de konstaterade riskerna och göra de insatser som är mest kostnadseffektiva för de berörda parterna.
- (26) Tillräckligt harmoniserade normer för en trygg försörjning, som åtminstone täcker in den situation som uppstod i januari 2009, bör fastställas. Dessa bör beakta skillnaderna mellan medlemsstaterna, och skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och åtgärder för att skydda kunderna i enlighet med artikel 3 i direktiv 2009/73/EG. Sådana försörjningstrygghetsnormer bör vara stabila, så att rättsläget blir tillräckligt tydligt, och bör vara klart definierade och bör inte påtvinga naturgasföretag, inklusive nya aktörer och små företag, eller slutanvändare orimliga och oproportionerliga bördor. Dessa normer bör också garantera en rättvis tillgång för unionens naturgasföretag till nationella kunder. Åtgärder som krävs för att uppfylla normen för försörjning kan inkludera ytterligare lagringskapacitet och lagringsvolym, lagring av gas i rörledningar, försörjningsavtal, avbrytbara kontrakt eller andra åtgärder med liknande effekt samt nödvändiga tekniska åtgärder för att trygga gasförsörjningen.
- (27) För att gasmarknaden ska fungera väl är det, med eventuella försörjningsavbrott, som det som inträffade i januari 2009, i åtanke, av avgörande betydelse att naturgasföretagen i god tid genomför nödvändiga investeringar i inhemsk produktion och infrastruktur, t.ex. sammanlänknings, framför allt sådana som bereder tillträde till unionens gasnät, utrustning för fysiskt omvänt gasflöde i rörledningar, lagring och anläggningar för återförgasning av LNG. Vid beräkningen av finansieringsbehoven för gasinfrastruktur i samband med unionsinstrument bör kommissionen på lämpligt sätt prioritera infrastrukturprojekt som stöder integrationen av den inre gasmarknaden och en trygg gasförsörjning.
- (28) De systemansvariga för överföringssystemen bör inte hindras från att beakta en situation där investeringar som möjliggör fysisk kapacitet att transportera gas i båda riktningarna (nedan kallad *kapacitet för flöden i båda riktningarna*) i gränsöverskridande sammanlänknings med tredjeländer skulle kunna bidra till att öka försörjningstryggheten, särskilt när det rör sig om tredjeländer som säkerställer transiteringsflöden mellan två medlemsstater.
- (29) Det är viktigt att gasförsörjningen upprätthålls, i synnerhet för hushåll, liksom för ett begränsat antal andra kunder, särskilt kunder som tillhandahåller centrala samhällstjänster, vilka kan definieras av de berörda medlemsstaterna, i de fall marknaden inte längre kan försörja dem. Det är av avgörande betydelse att de åtgärder som ska vidtas under en kris definieras i förväg och att de uppfyller säkerhetskraven, även i fall då skyddade kunder är kopplade till samma distributionsnät som andra kunder. Sådana åtgärder kan omfatta användning av minskningar som står i proportion till den ursprungligen bokade kapaciteten i händelse att kapaciteten för tillgång till infrastruktur minskas av tekniska skäl.
- (30) De behöriga myndigheterna ska som regel följa sin krisplan. I vederbörligen motiverade undantagsfall får de vidta åtgärder som avviker från dessa planer.
- (31) Ett stort urval av instrument finns tillhanda för att kraven på en trygg försörjning ska kunna tillgodoses. Dessa instrument bör användas nationellt, regionalt och på unionsnivå, där så är lämpligt, för att ett resultat ska kunna garanteras som är konsekvent och kostnadseffektivt.
- (32) De försörjningstrygghetsmässiga aspekterna av en långsiktig planering av investeringar i tillräckligt gränsöverskridande kapacitet och annan infrastruktur, som säkerställer systemets kapacitet att på lång sikt garantera en trygg försörjning och uppfylla rimliga behov, behandlas i direktiv 2009/73/EG. För att normerna för en trygg försörjning ska kunna uppfyllas kan en övergångsperiod krävas så att de nödvändiga investeringarna ska kunna göras. Den unionstäckande tioårsplan för nätutbyggnad som upprättats av Entso för gas och som kontrollerats av byrån är ett grundläggande instrument för att identifiera de investeringar som krävs på unionsnivå, bland annat för att uppfylla de infrastrukturkrav som ställs i denna förordning.
- (33) Entso för gas och byrån bör, som medlemmar i gruppen för samordning av gasförsörjningen, inom ramen för sina ansvarsområden delta fullt ut i samarbets- och samrådsprocessen på unionsnivå.

- (34) Gruppen för samordning av gasförsörjningen är det huvudsakliga organ som kommissionen ska samråda med i samband med upprättandet av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna. Det erinras om att Entso för gas och byrån är medlemmar av gruppen för samordning av gasförsörjningen och kommer att höras i detta sammanhang.
- (35) För att man ska kunna vara så väl förberedd som möjligt i händelse av ett avbrott i försörjningen bör krisplaner upprättas av de behöriga myndigheterna efter samråd med naturgasföretagen. Sådana planer bör inte strida mot varandra på nationell eller regional nivå eller unionsnivå. Innehållet i dem bör följa bästa praxis för befintliga planer, och bör fastställa tydliga roller och ansvar för alla berörda naturgasföretag och behöriga myndigheter. Gemensamma krisplaner på regional nivå bör upprättas där så är möjligt och nödvändigt.
- (36) För att stärka solidariteten mellan medlemsstaterna i händelse av en kris på unionsnivå, och framför allt för att hjälpa medlemsstater med mindre gynnade geografiska eller geologiska villkor, bör medlemsstaterna ta fram solidaritetsåtgärder. Naturgasföretagen bör ta fram åtgärder som t.ex. kommersiella avtal, vilka kan innefatta ökad gasexport eller ökade uttag ur lager. Det är viktigt att uppmuntra till att överenskommelser träffas mellan naturgasföretag. Krisplanen bör i lämpliga fall inbegripa mekanismer för att säkerställa en rättvis och skälig ersättning till naturgasföretagen. Solidaritetsåtgärder kan vara särskilt lämpligt för medlemsstater för vilka kommissionen rekommenderar gemensamma förebyggande åtgärdsplaner eller krisplaner på regional nivå.
- (37) Inom ramen för denna förordning har kommissionen en viktig funktion att fylla i händelse av en kris, oavsett om den inträffar på unionsnivå eller regional nivå.
- (38) Solidariteten på europeisk nivå bör också vid behov visas i form av bistånd för civilskydd från unionen och medlemsstaterna. Sådant bistånd bör underlättas och samordnas genom gemenskapens civilskyddsmekanism, inrättad genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom⁽¹⁾.
- (39) Medlemsstaternas suveräna rätt att bestämma över sina egna naturresurser påverkas inte av denna förordning.
- (40) Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna⁽²⁾ föreskriver ett förfarande med syfte att förbättra säkerheten hos utsedd europeisk kritisk infrastruktur, inklusive viss gasinfrastruktur, i unionen. Direktiv 2008/114/EG bidrar tillsammans med denna förordning till en heltäckande strategi för energitryggheten i unionen.
- (41) Krisplanerna bör uppdateras regelbundet och offentliggöras. De bör underställas sakkunnig bedömning och prövas.
- (42) Gruppen för samordning av gasförsörjningen bör fungera som rådgivare åt kommissionen i syfte att underlätta samordningen av åtgärder för en trygg försörjning i händelse av en kris på unionsnivå. Gruppen bör även kontrollera att de åtgärder som ska vidtas enligt denna förordning är tillräckliga och lämpliga.
- (43) Syftet med denna förordning är att göra det möjligt för naturgasföretag och behöriga myndigheter i medlemsstaterna att se till att den inre marknaden för gas fungerar effektivt så länge som möjligt vid ett avbrott i försörjningen, innan de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder för att ta itu med en situation där marknaden inte längre kan leverera den gas som behövs. Sådana exceptionella åtgärder bör fullt ut vara förenliga med unionslagstiftningen och anmälas till kommissionen.
- (44) Eftersom gasförsörjning från tredjeländer är av central betydelse för en trygg gasförsörjning i unionen bör kommissionen samordna insatserna med avseende på tredjeländer, och tillsammans med leverantörstredjeländerna och tredjeländerna genom vilka transit sker ta fram strategier för att hantera krissituationer och säkerställa ett stabilt gasflöde till unionen. Kommissionen bör ges befogenhet att inrätta en arbetsgrupp för övervakning av gasflödena till unionen i krissituationer, i samråd med berörda tredjeländer, och, i de fall en kris uppstår till följd av svårigheter i ett tredjeland, få en medlande och hjälpande roll.
- (45) Det är viktigt att villkoren för leveranser från tredjeländer inte snedvrider konkurrensen och är förenliga med inre marknadsreglerna.
- (46) Om det finns tillförlitliga uppgifter om en situation utanför unionen som hotar försörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater och som kan aktivera en mekanism för tidig varning mellan unionen och ett tredjeland bör kommissionen utan dröjsmål underrätta gruppen för samordning av gasförsörjningen, och unionen bör vidta lämpliga åtgärder för att neutralisera situationen.

(1) EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

(2) EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

- (47) I februari 2009 konstaterade rådet att öppenheten och tillförlitligheten bör öka, samtidigt som kommersiellt känsliga uppgifter behandlas konfidentiellt, genom meningsfullt utbyte av information när det gäller relationerna på energiområdet med tredjeländer, inklusive långsiktiga försörjningsstrategier, mellan kommissionen och medlemsstaterna, å andra sidan.
- (48) Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt konkurrensbestämmelserna, är tillämpliga på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse förutsatt att tillämpningen av dessa bestämmelser inte hindrar utförandet av sådana tjänster, men medlemsstaterna kan i stor utsträckning själva besluta om att föreskriva och förordna om samt organisera skyldigheter rörande allmännyttiga tjänster.
- (49) Eftersom målet för denna förordning, det vill säga att trygga försörjningen av gas i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och eftersom de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (50) Direktiv 2004/67/EG bör upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Bestämmelserna i denna förordning syftar till att trygga gasförsörjningen genom att en väl och kontinuerligt fungerande inre marknad för naturgas (nedan kallad *gas*) säkerställs, genom att det blir möjligt att vidta extraordinära åtgärder när marknaden inte längre kan leverera den nödvändiga försörjningen av gas och genom tydligt fastställt och fördelat ansvar mellan naturgasföretag, medlemsstaterna och unionen avseende både förebyggande åtgärder och åtgärder till följd av faktiska avbrott i försörjningen. Genom denna förordning upprättas i solidarisk anda även transparenta mekanismer för samordning av krisberedskap och krishantering på medlemsstatsnivå, regional nivå och unionsnivå.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i direktiv 2009/73/EG, förordning (EG) nr 713/2009 och förordning (EG) nr 715/2009 gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. skyddade kunder: hushållskunder som är anslutna till ett distributionsnät för gas och dessutom, om den berörda medlemsstaten så beslutar,
 - a) små och medelstora företag, under förutsättning att dessa är anslutna till ett distributionsnät för gas, samt viktiga samhällstjänster, under förutsättning att de är anslutna till ett distributions- eller överföringsnät för gas, och förutsatt att dessa ytterligare kunder tillsammans inte motsvarar mer än 20 % av den slutliga gasanvändningen, och/eller
 - b) fjärrvärmeanläggningar i den utsträckning som de tillhandahåller värme till hushållskunder och till de kunder som avses i led a, under förutsättning att dessa anläggningar inte kan övergå till andra bränslen och är anslutna till ett distributions- eller överföringsnät för gas.

Snarast möjligt och senast den 3 december 2011 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om huruvida de avser att inkludera led a och/eller b i sin definition av skyddade kunder.

2. behörig myndighet: den nationella statliga myndighet eller den nationella tillsynsmyndighet som respektive medlemsstat har utsett som ansvarig för att säkerställa genomförandet av de åtgärder som fastställs i denna förordning. Detta hindrar inte medlemsstaternas möjlighet att tillåta att den behöriga myndigheten delegerar specifika uppgifter som anges i denna förordning till andra organ. Sådana delegerade uppgifter ska utföras under överinseende av den behöriga myndigheten och specificeras i de planer som avses i artikel 4.

Artikel 3

Ansvar för att trygga gasförsörjningen

1. Naturgasföretagen, medlemsstaterna (framför allt genom sina behöriga myndigheter) och kommissionen ansvarar tillsammans för att trygga gasförsörjningen inom ramen för sina respektive verksamhets- och behörighetsområden. Ett sådant delat ansvar kräver en hög grad av samarbete.

2. Snarast möjligt och senast den 3 december 2011 ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet med ansvar för genomförandet av de åtgärder som avses i denna förordning. I förekommande fall ska de nationella enheter som för närvarande ansvarar för en trygg gasförsörjning genomföra de åtgärder som ska vidtas av den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning fram till dess att den behöriga myndigheten formellt har utsetts. Åtgärderna ska omfatta utförande av den riskbedömning som avses i artikel 9 och, på grundval av den riskbedömningen, upprättande av en förebyggande åtgärdsplan och en krisplan samt regelbunden övervakning av försörjningstryggheten för gas på nationell nivå. De behöriga myndigheterna ska

samarbeta för att försöka förebygga försörjningsavbrott och för att begränsa skadorna i händelse av sådana. Inget ska hindra medlemsstaterna från att anta lagstiftning om genomförande om det behövs för att uppfylla kraven i denna förordning.

3. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om namnet på den behöriga myndigheten, sedan denna har utsetts, och, i förekommande fall, om namnen på de nationella enheter som ansvarar för en trygg gasförsörjning och som fungerar som tillfälliga behöriga myndigheter i enlighet med punkt 2. Varje medlemsstat ska offentliggöra sådana utnämningar.

4. När den behöriga myndigheten genomför de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska den fastställa de olika berörda aktörernas roller och ansvar på ett sådant sätt som säkerställer att en ansats i tre steg respekteras, vilket betyder att i första hand de berörda naturgasföretagen och industrin, sedan medlemsstaterna på nationell eller regional nivå och därefter unionen engageras.

5. Kommissionen ska när det är lämpligt samordna de behöriga myndigheternas verksamhet på regional nivå och unionsnivå i enlighet med denna förordning, bland annat genom den grupp för samordning av gasförsörjningen som avses i artikel 12 eller den krisgrupp som avses i artikel 11.4, i synnerhet i händelse av en nödsituation på unionsnivå eller regional nivå i enlighet med definitionen i artikel 11.1.

6. De åtgärder för att trygga försörjningen som anges i de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna ska vara klart definierade, transparenta, proportionerliga, icke-diskriminerande och kontrollerbara, och ska inte i onödan snedvrیدا konkurrensen och en väl fungerande inre marknaden för gas och inte heller äventyra gasförsörjningen i andra medlemsstater eller i unionen som helhet.

Artikel 4

Upprättande av en förebyggande åtgärdsplan och en krisplan

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska varje medlemsstats behöriga myndighet efter samråd med naturgasföretagen, de relevanta organisationer som företräder hushållens och de industriella gaskundernas intressen och den nationella tillsynsmyndigheten (där denna inte är den behöriga myndigheten) på nationell nivå upprätta:

- a) en förebyggande åtgärdsplan som innehåller de åtgärder som måste vidtas för att undanröja eller minska de risker som identifierats i den riskbedömning som genomförts i enlighet med artikel 9, och
- b) en krisplan som innehåller de åtgärder som måste vidtas för att undanröja eller minska konsekvenserna av ett avbrott i gasförsörjningen i enlighet med artikel 10.

2. Innan en förebyggande åtgärdsplan och en krisplan antas på nationell nivå ska de behöriga myndigheterna senast den 3 juni 2012 utbyta sina förslag till förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner och samråda med varandra på lämplig regional nivå, och med kommissionen, för att säkerställa att deras förslag till planer och åtgärder inte strider mot en annan medlemsstats förebyggande åtgärdsplan och krisplan och att de överensstämmer med denna förordning och andra bestämmelser i unionslagstiftningen. Detta samråd ska i synnerhet genomföras mellan medlemsstater som gränsar till varandra, särskilt mellan isoletrade system som utgör "gasöar" och de medlemsstater som gränsar till dessa, och kan till exempel omfatta de medlemsstater som anges i den vägledande förteckningen i bilaga IV.

3. På grundval av samråden som avses i punkt 2 och eventuella rekommendationer från kommissionen får de berörda behöriga myndigheterna besluta att upprätta gemensamma förebyggande åtgärdsplaner på regional nivå (nedan kallade *gemensamma förebyggande åtgärdsplaner*) och gemensamma krisplaner på regional nivå (nedan kallade *gemensamma krisplaner*), utöver de planer som upprättas på nationell nivå. I händelse av gemensamma planer ska de berörda behöriga myndigheterna om det är lämpligt sträva efter att träffa överenskommelser om genomförandet av det regionala samarbetet. Dessa överenskommelser ska om så krävs godkännas formellt av medlemsstaterna.

4. Den behöriga myndigheten ska i samband med upprättandet och genomförandet av den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen på nationell och/eller regional nivå ta vederbörlig hänsyn till en vid alla tidpunkter säker drift av gassystemet och i dessa planer ange de tekniska begränsningar som påverkar nätdriften, inklusive de tekniska och säkerhetsmässiga orsakerna till möjliga flödesminskningar i händelse av en kris.

5. Senast den 3 december 2012 ska de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna, inklusive i förekommande fall gemensamma planer, antas och offentliggöras. Sådana planer ska anmälas till kommissionen utan dröjsmål. Kommissionen ska informera gruppen för samordning av gasförsörjningen. Behöriga myndigheter ska säkerställa regelbunden kontroll av sådana planers genomförande.

6. Inom tre månader från det att de behöriga myndigheterna anmält de planer som avses i punkt 5

- a) ska kommissionen utvärdera dessa planer i enlighet med led b; i detta syfte ska kommissionen höra gruppen för samordning av gasförsörjningen om dessa planer och ta vederbörlig hänsyn till dess åsikt; kommissionen ska rapportera om sin utvärdering av planerna till gruppen för samordning av gasförsörjningen, och

- b) om kommissionen på grundval av detta samråd
- i) bedömer att en förebyggande åtgärdsplan eller en krisplan inte är tillräckligt effektiv för att minska de risker som identifierats i riskbedömningen kan den rekommendera den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna i fråga att ändra den berörda planen,
 - ii) anser att en förebyggande åtgärdsplan eller en krisplan är oförenlig med en annan behörig myndighets riskbedömning eller planer eller att den inte uppfyller kraven i denna förordning eller andra bestämmelser i unionslagstiftningen ska den begära att den berörda planen ändras,
 - iii) anser att den förebyggande åtgärdsplanen äventyrar gasförsörjningen i andra medlemsstater eller i unionen som helhet ska den besluta att uppmana den behöriga myndigheten att omarbota den förebyggande åtgärdsplanen och kan avge specifika rekommendationer om hur den ska ändras. Kommissionen ska lämna en detaljerad motivering till sitt beslut.

7. Den berörda behöriga myndigheten ska inom fyra månader från underrättelsen om kommissionens uppmaning enligt punkt 6.b ii ändra sin förebyggande åtgärdsplan eller krisplan och underrätta kommissionen om den ändrade planen, eller informera kommissionen om skälen till att den motsätter sig uppmaningen. Vid oenighet får kommissionen inom två månader från den behöriga myndighetens svar dra tillbaka sin uppmaning eller sammankalla de berörda behöriga myndigheterna och, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen för att diskutera frågan. Kommissionen ska lämna en detaljerad motivering till sitt krav på någon ändring av planen. Den behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens ståndpunkt. Om det slutliga beslutet från den behöriga myndigheten avviker från kommissionens ståndpunkt ska den behöriga myndigheten tillhandahålla och offentliggöra, tillsammans med beslutet och kommissionens ståndpunkt, skälen för detta beslut inom två månader från mottagandet av kommissionens ståndpunkt. Den behöriga myndigheten ska i förekommande fall utan dröjsmål offentliggöra den ändrade planen.

8. Den berörda behöriga myndigheten ska inom tre månader från tillkännagivandet av kommissionens beslut enligt punkt 6 b iii ändra sin plan och underrätta kommissionen om den ändrade planen, eller informera kommissionen om skälen till att den motsätter sig beslutet. Vid oenighet får kommissionen inom två månader efter den behöriga myndighetens svar besluta att ändra eller dra tillbaka sin uppmaning. Om kommissionen vidhåller sin uppmaning ska den berörda behöriga myndigheten inom två månader från tillkännagivandet av kommissionens beslut ändra planen, varvid den ska ta största möjliga hänsyn till sådana rekommendationer som kommissionen lämnat i enlighet med punkt 6 b iii och ska underrätta kommissionen om den ändrade planen.

Kommissionen ska informera gruppen för samordning av gasförsörjningen och ta vederbörlig hänsyn till dess rekommendationer i samband med att den utarbetar sitt yttrande om den

ändrade planen, vilken ska läggas fram inom två månader från den behöriga myndighetens tillkännagivande. Den berörda behöriga myndigheten ska ta ytterst stor hänsyn till kommissionens yttrande och inom två månader från mottagandet av detta yttrande anta och offentliggöra den ändrade plan som följer av detta.

9. Kommersiellt känsliga uppgifter ska hållas konfidentiella.

Artikel 5

Innehållet i de nationella och gemensamma förebyggande åtgärdsplanerna

1. De nationella och gemensamma förebyggande åtgärdsplanerna ska innehålla följande:

- a) Resultaten av den riskbedömning som avses i artikel 9.
- b) De åtgärder och volymer samt den kapacitet och den tid som behövs för att uppfylla infrastruktur- och försörjningsnormerna i enlighet med artiklarna 6 och 8 inklusive, i förekommande fall, i vilken mån åtgärder på efterfrågesidan i tillräcklig utsträckning i god tid kan kompensera ett sådant försörjningsavbrott som avses i artikel 6.2, identifiering av den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse om artikel 6.3 tillämpas samt alla eventuella höjningar av försörjningsnormen i enlighet med artikel 8.2.
- c) Skyldigheter som åligger naturgasföretag och andra relevanta organ, bland annat i fråga om en säker drift av gassystemet.
- d) De övriga förebyggande åtgärder – till exempel sådana som avser behovet av att stärka sammanlänkningarna mellan medlemsstater som gränsar till varandra och möjligheten att vid behov diversifiera gasförsörjningsvägarna och försörjningskällorna – som krävs inför de risker som identifierats, i syfte att i största möjliga utsträckning upprätthålla gasförsörjningen för samtliga kunder.
- e) De mekanismer som ska användas för samarbete med andra medlemsstater i samband med upprättandet och genomförandet av eventuella gemensamma förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som avses i artikel 4.3.
- f) Uppgifter om befintliga och framtida sammanlänknings-, inklusive sådana som ger tillgång till unionens gasnät, gränsöverskridande flöden, gränsöverskridande tillträde till lagringsanläggningar och den fysiska kapaciteten att transportera gas i båda riktningarna (nedan kallad *kapacitet för flöden i båda riktningarna*), särskilt i händelse av en krissituation.
- g) Information om alla skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i fråga om trygg gasförsörjning.

2. De nationella och gemensamma förebyggande åtgärdsplanerna, i synnerhet åtgärden för uppfyllande av normerna för infrastruktur enligt artikel 6, ska beakta den unionsomfattande tioåriga nätutvecklingsplan som ska utarbetas av Entso för gas i enlighet med artikel 8.10 i förordning (EG) nr 715/2009.

3. De nationella och gemensamma förebyggande åtgärdsplanerna ska i första hand bygga på marknadsåtgärder och beakta åtgärdernas ekonomiska inverkan, effekt och effektivitet samt deras konsekvenser för funktionen av den inre marknaden för energi och följderna för miljön och konsumenterna och ska inte leda till en orimlig börda för naturgasföretagen och inte heller inverka negativt på funktionen av den inre marknaden för gas.

4. De nationella och gemensamma förebyggande åtgärdsplanerna ska uppdateras vartannat år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare, och ska spegla den uppdaterade riskbedömningen. Det samråd mellan behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 ska genomföras innan den uppdaterade planen antas.

Artikel 6

Normer för infrastruktur

1. Medlemsstaterna eller, när en medlemsstat så beslutar, den behöriga myndigheten ska se till att nödvändiga åtgärder genomförs så att kapaciteten hos den infrastruktur som återstår, beräknad i enlighet med formeln N-1 i punkt 2 i bilaga I, efter ett avbrott hos den enskilda största gasinfrastrukturen senast den 3 december 2014, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, kan leverera den mängd gas som krävs för att i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år. Detta ska, då det är lämpligt och nödvändigt, inte påverka de systemansvarigas ansvar att göra motsvarande investeringar eller det ansvar som de systemansvariga för överföringssystemen har i enlighet med direktiv 2009/73/EG och förordning (EG) nr 715/2009.

2. Skyldigheten att säkerställa att den återstående infrastrukturen har kapacitet att tillgodose den totala efterfrågan på gas i enlighet med punkt 1 ska också anses vara uppfylld om den behöriga myndigheten i den förebyggande åtgärdsplanen kan visa att ett försörjningsavbrott i tillräcklig utsträckning och på ett lämpligt sätt kan kompenseras genom lämpliga marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan. För detta ändamål ska den formel som anges i punkt 4 i bilaga I användas.

3. Om det är lämpligt utifrån den riskbedömning som avses i artikel 9 får de berörda behöriga myndigheterna besluta att skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel ska fullgöras på regional nivå i stället för på nationell nivå. I sådana fall ska gemensamma förebyggande åtgärdsplaner upprättas i enlighet med artikel 4.3. Punkt 5 i bilaga I ska tillämpas.

4. Varje behörig myndighet ska efter samråd med de berörda naturgasföretagen utan dröjsmål rapportera bristande fullgörande av den skyldighet som anges i punkt 1 till kommissionen samt informera kommissionen om skälen till detta bristande fullgörande.

5. De systemansvariga för överföringssystemen ska se till att det snarast, men senast den 3 december 2013, finns ständig kapacitet för flöden i båda riktningarna i alla gränsöverskridande sammanlänknings mellan medlemsstater för transport av gas i båda riktningarna, utom

a) i fall av sammanlänknings till produktionsanläggningar, till LNG-anläggningar och till distributionsnät, eller

b) om undantag har beviljats i enlighet med artikel 7.

De systemansvariga för överföringssystemen ska senast den 3 december 2013 anpassa överföringssystemen delvis eller i sin helhet så att fysiska flöden av gas i båda riktningarna via gränsöverskridande sammanlänknings möjliggörs.

6. Om kapacitet för flöden i båda riktningarna redan finns eller håller på att anläggas för en viss gränsöverskridande sammanlänkning ska den skyldighet som avses i första stycket i punkt 5 betraktas vara fullgjord för den sammanlänknings, utom i fall då en eller fler medlemsstater begär ökad kapacitet av försörjningstrygghetsskäl. Om det görs en sådan begäran om ökad kapacitet ska det förfarande som anges i artikel 7 tillämpas.

7. Medlemsstaterna eller, när en medlemsstat så beslutar, den behöriga myndigheten ska se till att gasmarknaden som ett första steg alltid testas på ett transparent, detaljerat och icke-diskriminerande sätt för att bedöma huruvida marknaden kräver de infrastrukturinvesteringar som behövs för att fullgöra skyldigheterna enligt punkterna 1 och 5.

8. De nationella tillsynsmyndigheterna ska, i syfte att ge lämpliga incitament när de på ett transparent och detaljerat sätt fastställer eller godkänner tariffer eller metoder i enlighet med artikel 41.8 i direktiv 2009/73/EG och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009, ta hänsyn till de faktiska kostnaderna för att fullgöra skyldigheten enligt punkt 1 och kostnaderna för ständig kapacitet för flöden i båda riktningarna. Om marknaden inte efterfrågar investeringar för att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna och sådana investeringar medför kostnader i fler än en medlemsstat eller i en medlemsstat till förmån för en eller flera andra medlemsstater ska de nationella tillsynsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater gemensamt besluta om fördelningen av kostnaderna innan något investeringsbeslut fattas. Kostnadsfördelningen ska göras i synnerhet med hänsyn till i vilken proportionell utsträckning infrastrukturinvesteringarna medför ökad försörjningstrygghet i de berörda medlemsstaterna. Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 713/2009 ska tillämpas.

9. Den behöriga myndigheten ska se till att all ny överföringsinfrastruktur bidrar till försörjningstryggheten genom att utveckla ett väl sammanlänkat nät inklusive, i lämpliga fall, genom ett tillräckligt antal gränsöverskridande entry- och exitpunkter utifrån efterfrågan på marknaden och de identifierade riskerna. Den behöriga myndigheten ska, när så är lämpligt, i riskbedömningen bedöma var det finns interna flaskhalsar och huruvida den nationella entrykapaciteten och infrastrukturen, särskilt överföringsnäten, kan anpassa de nationella gasflödena till scenarier med avbrott i den största enskilda gasinfrastruktur som identifierats vid riskbedömningen.

10. Luxemburg, Slovenien och Sverige ska, genom ett undantag, inte vara bundna av, men eftersträva att fullgöra, skyldigheten i punkt 1 i denna artikel och samtidigt trygga gasförsörjningen till skyddade kunder i enlighet med artikel 8. Det undantaget ska gälla under förutsättning att

- a) Luxemburg har minst två sammanlänkningslinjer med andra medlemsstater, minst två olika försörjningskällor och inga gaslagringsanläggningar eller någon LNG-anläggning på sitt territorium,
- b) Slovenien har minst två sammanlänkningslinjer med andra medlemsstater, minst två olika försörjningskällor och inga gaslagringsanläggningar eller någon LNG-anläggning på sitt territorium,
- c) Sverige inte har någon gastransit till andra medlemsstater på sitt territorium och en årlig inrikes bruttogaskonsumtion på mindre än 2 Mtoe samt att mindre än 5 % av landets totala primära energikonsumtion kommer från gas.

Dessa tre medlemsstater ska på ett transparent, detaljerat och icke-diskriminerande sätt säkerställa regelbundna marknadstester för infrastrukturinvesteringar och offentliggöra resultaten av dessa tester.

De medlemsstater som anges i första stycket ska informera kommissionen om alla eventuella förändringar av förhållandena som anges i det stycket. Det undantag som avses i första stycket ska upphöra att gälla om minst ett av de villkoren inte uppfylls.

Senast den 3 december 2018 ska var och en av de medlemsstater som anges i första stycket översända en rapport till kommissionen med uppgifter om situationen avseende de villkor som avses i det stycket och utsikterna för fullgörande av skyldigheten enligt punkt 1, med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna av att uppfylla infrastrukturnormen, resultaten av testerna av gasmarknaden samt gasmarknadens utveckling och gasinfrastrukturprojekt i regionen. På grundval av den rapporten och om de respektive villkor som anges i första stycket i denna punkt fortfarande uppfylls kan kommissionen besluta att det undantag som avses i första stycket får fortsätta att gälla under ytterligare fyra år. Om ett positivt beslut fattas ska förfarandet i detta stycke upprepas efter fyra år.

Artikel 7

Förfarande för att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna eller begära undantag

1. För varje gränsöverskridande sammanlänkning mellan medlemsstater, med undantag för dem som beviljats undantag i enlighet med 6.5 a och med undantag för fall då det redan finns kapacitet för flöden i båda riktningarna eller sådana håller på att anläggas och ingen kapacitetsökning har begärts av en eller flera medlemsstater av försörjningstrygghets skäl, ska de systemansvariga för överföringssystem senast den 3 mars 2012 till sina medlemsstater eller, när medlemsstaterna så beslutar, till sina behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter (i denna artikel gemensamt kallade *berörda myndigheter*), efter samråd med alla andra berörda systemansvariga för överföringssystem, översända

- a) ett förslag om kapacitet för flöden i båda riktningarna avseende omvänd riktning (nedan kallat *kapacitet för omvända flöden*), eller
- b) en begäran om undantag från skyldigheten att möjliggöra kapacitet för flöden i båda riktningarna.

2. Det förslag om kapacitet för omvända flöden eller den begäran om undantag som anges i punkt 1 ska grundas på en bedömning av efterfrågan på marknaden, efterfrågans- och utbudsprognoser, teknisk genomförbarhet, kostnaderna för kapacitet för omvända flöden, inklusive den därav följande förstärkningen av överföringssystemet, och nyttan för försörjningstryggheten, i lämpliga fall även med hänsyn till hur kapacitet för omvända flöden tillsammans med andra åtgärder eventuellt skulle kunna bidra till att uppfylla den infrastrukturnorm som anges i artikel 6 i de medlemsstater som gynnas av kapaciteten för omvända flöden.

3. Den berörda myndighet som mottar förslaget eller begäran om undantag ska utan dröjsmål underrätta de berörda myndigheterna i de andra medlemsstater som enligt riskbedömningen skulle kunna gynnas av kapacitet för omvända flöden och kommissionen om förslaget eller begäran om undantag. Den berörda myndigheten ska ge de berörda myndigheterna och kommissionen möjlighet att avge ett yttrande inom fyra månader från och med det att meddelandet mottagits.

4. Inom två månader efter utgången av den period som avses i punkt 3 ska den berörda myndigheten, på grundval av de kriterier som anges i punkt 2 och av den riskbedömning som utförts i enlighet med artikel 9 samt med största möjliga hänsyn till de yttranden som inkommit i enlighet med punkt 3 i denna artikel, och med beaktande av aspekter som inte är strikt ekonomiska, till exempel en trygg gasförsörjning och bidraget till den inre marknaden för gas,

- a) bevilja ett undantag om kapacitet för omvända flöden inte nämnvärt skulle öka försörjningstryggheten i någon medlemsstat eller region eller om investeringskostnaderna skulle vara avsevärt högre än de potentiella fördelarna för försörjningstryggheten, eller
- b) godta förslaget om kapacitet för omvända flöden, eller
- c) begära att den systemansvarige för överföringssystem ändrar sitt förslag.

Den berörda myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sitt beslut, tillsammans med alla relevanta uppgifter som visar skälen till beslutet, inklusive de yttranden som mottagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. De berörda myndigheterna ska bemöda sig om att säkerställa att beslut som är beroende av varandra och som avser samma sammanlänkning eller sammanlänkade rörledningar inte strider mot varandra.

5. Inom två månader från mottagandet av detta meddelande kan kommissionen, om det finns avvikelser mellan den berörda myndighetens beslut och yttrandena från andra berörda myndigheter, begära att den berörda myndigheten ändrar sitt beslut. Denna period kan förlängas med en månad under vilken kommissionen införskaffar ytterligare upplysningar. Alla förslag från kommissionen med begäran om ändring av den berörda myndighetens beslut ska grundas på de aspekter och kriterier som anges i punkterna 2 och 4 a, med beaktande av skälen till den berörda myndighetens beslut. Den berörda myndigheten ska hörsamma begäran genom att ändra sitt beslut inom fyra veckor. Om kommissionen inte agerar inom denna tvåmånadersperiod ska den anses inte ha invänt mot de berörda myndigheternas beslut.

6. Om den riskbedömning som utförts i enlighet med artikel 9 visar att det behövs ytterligare kapacitet för omvända flöden ska det förfarande som anges i punkterna 1–5 i denna artikel upprepas på begäran av en systemansvarig för överföringssystem, en berörd myndighet eller kommissionen.

7. Kommissionen och den berörda myndigheten ska alltid behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt.

Artikel 8

Normer för försörjning

1. Den behöriga myndigheten ska kräva att naturgasföretag, som den identifierar, vidtar åtgärder för att säkerställa försörjning av gas till medlemsstatens skyddade kunder

- a) vid extrema temperaturer under en sjudagarsperiod som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år,
- b) under en period på minst 30 dagar med exceptionellt hög efterfrågan på gas som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år, och
- c) under minst 30 dagar i händelse av ett avbrott hos den största enskilda gasförsörjningsinfrastrukturen under genomsnittliga vinterförhållanden.

Den behöriga myndigheten ska senast den 3 juni 2012 identifiera naturgasföretagen som avses i första stycket.

2. Alla eventuella höjningar av försörjningsnormer som pågår längre än en period på minst 30 dagar som avses i punkt 1 b och 1 c eller eventuella ytterligare skyldigheter som införts av försörjningstrygghetsskäl ska grundas på den riskbedömning som avses i artikel 9, ska anges i den förebyggande åtgärdsplanen och

- a) överensstämma med artikel 3.6,
- b) inte i onödan snedvrیدا konkurrensen eller medföra att den inre marknaden för gas fungerar sämre,
- c) inte inverka negativt på någon annan medlemsstats möjlighet att trygga försörjningen till sina skyddade kunder i enlighet med denna artikel i händelse av en krissituation på nationell nivå eller unionsnivå eller regional nivå, och
- d) uppfylla de kriterier som anges i artikel 11.5 i händelse av en krissituation på unionsnivå eller regional nivå.

Den behöriga myndigheten ska i en anda av solidaritet i den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen fastställa hur eventuellt höjda normer för försörjning eller ytterligare skyldigheter som åläggs naturgasföretag tillfälligtvis kan minskas i händelse av en krissituation på unionsnivå eller regional nivå.

3. Efter de tidsperioder som fastställts av den behöriga myndigheten i enlighet med punkterna 1 och 2 eller på strängare villkor än de som anges i punkt 1 ska den behöriga myndigheten och naturgasföretagen bemöda sig om att i största möjliga utsträckning upprätthålla gasförsörjningen till, i synnerhet, skyddade kunder.

4. De skyldigheter som åläggs naturgasföretag för att uppfylla normerna för försörjning enligt denna artikel ska vara icke-diskriminerande och ska inte leda till orimlig börda för dessa företag.

5. Naturgasföretag ska ha rätt att fullgöra dessa skyldigheter på regional nivå eller unionsnivå, när det är lämpligt. Den behöriga myndigheten ska inte kräva att normerna i denna artikel uppfylls på grundval av infrastruktur som är lokaliserad enbart inom dess territorium.

6. Den behöriga myndigheten ska se till att förutsättningar skapas för försörjning till skyddade kunder utan att detta hindrar den inre marknaden för gas från att fungera, och till ett pris som respekterar leveransernas marknadsvärde.

Artikel 9

Riskbedömning

1. Varje behörig myndighet ska på grundval av följande gemensamma aspekter senast den 3 december 2011 göra en fullständig bedömning av riskerna för en tryggad gasförsörjning i sin medlemsstat genom att

- a) tillämpa de normer som anges i artiklarna 6 och 8, med uppgift om beräkningen av N-1-formeln, de använda antagandena, inklusive antagandena för beräkningen av N-1-formeln på regional nivå, och de uppgifter som krävs för en sådan beräkning,
- b) beakta alla relevanta nationella och regionala omständigheter, särskilt marknadsstorlek, nätkonfiguration, faktiska flöden, inklusive utflöden från den berörda medlemsstaten, möjligheten till fysiska flöden av gas i båda riktningarna, inklusive det eventuella behovet av därav följande förstärkning av överföringssystemet, förekomsten av produktion och lagring, gasens betydelse i energimixen, särskilt i förhållande till fjärrvärme- och elproduktion och för industriverksamheter, samt hänsynstaganden rörande säkerhet och gaskvalitet,
- c) tillämpa olika scenarier med exceptionellt stor efterfrågan på gas och försörjningsavbrott, t.ex. ej fungerande huvudsaklig infrastruktur för överföring, lagring eller LNG-anläggningar, och avbrott i försörjningen från tredjeland, med beaktande av tidigare förekomst, sannolikhet, årstid, frekvens och varaktighet samt, i förekommande fall, geopolitiska risker, och bedöma de sannolika konsekvenserna av dessa scenarier,
- d) kartlägga riskernas växelverkan och samband med andra medlemsstater, bland annat vad gäller sammanlänknings-

gränsöverskridande försörjning, gränsöverskridande tillträde till lagringsanläggningar och kapacitet för omvända flöden,

- e) ta hänsyn till den maximala sammanlänkningskapaciteten vid varje anslutningspunkt för ingående och utgående gas vid landsgränserna.

2. När artikel 4.3 tillämpas ska de berörda behöriga myndigheterna också genomföra en gemensam riskbedömning på regional nivå.

3. Naturgasföretag, industriella gaskunder, de relevanta organisationer som företräder hushållens och de industriella gaskundernas intressen liksom medlemsstaterna och den nationella tillsynsmyndigheten (där denna inte är den behöriga myndigheten) ska samarbeta med den behöriga myndigheten och på begäran tillhandahålla denna all information som krävs för riskbedömningen.

4. Riskbedömningen ska uppdateras första gången senast 18 månader efter antagandet av de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som avses i artikel 4 och därefter senast vartannat år den 30 september det berörda året, utom om omständigheterna kräver att det görs oftare. Vid riskbedömningen ska hänsyn tas till de framsteg som gjorts i fråga om nödvändiga investeringar för att uppfylla de infrastrukturnormer som fastställs i artikel 6 samt till de landspecifika svårigheterna i samband med tillämpningen av nya alternativa lösningar.

5. Riskbedömningen, inklusive uppdaterade versioner av den, ska utan dröjsmål göras tillgänglig för kommissionen.

Artikel 10

Krisplaner och krisnivåer

1. De nationella och gemensamma krisplanerna ska

- a) bygga på de krisnivåer som anges i punkt 3,
- b) definiera naturgasföretags och de industriella gaskundernas, inklusive relevanta elproducenters, roller och ansvar med hänsyn till den skilda omfattning i vilken de påverkas av ett avbrott i gasförsörjningen, samt deras samverkan med de behöriga myndigheterna och eventuellt med de nationella tillsynsmyndigheterna på var och en av de krisnivåer som anges i punkt 3,
- c) definiera roller och ansvar för de behöriga myndigheterna och övriga organ till vilka uppgifter som avses i artikel 2.2 har delegerats, på var och en av de krisnivåer som anges i punkt 3 i denna artikel,

- d) säkerställa att naturgasföretag och industriella gaskunder ges tillräckliga möjligheter att reagera på varje krisnivå,
- e) om tillämpligt fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att mildra de möjliga följderna av ett avbrott i gasförsörjningen för fjärrvärme och försörjningen av el som framställts av gas,
- f) fastställa detaljerade förfaranden och åtgärder för varje krisnivå, inklusive scheman för informationsflöden,
- g) utse en krisledare eller en krisgrupp och definiera dess roll,
- h) identifiera hur marknadsbaserade åtgärder, särskilt de som förtecknas i bilaga II, bidrar till att hantera situationen på beredskapsnivån och lindra situationen på krisnivån,
- i) kartlägga hur de icke marknadsbaserade åtgärder som planeras eller som ska genomföras för krisnivån, särskilt de som förtecknas i bilaga III, bidrar och bedöma i vilken utsträckning sådana icke marknadsbaserade åtgärder krävs för att hantera en kris, bedöma effekterna av dem och definiera förfaranden för att genomföra dem, med beaktande av det faktum att icke-marknadsbaserade åtgärder endast ska användas när enbart marknadsbaserade mekanismer inte längre kan trygga försörjningen, i synnerhet till skyddade kunder,
- j) beskriva mekanismerna för samarbete med andra medlemsstater för varje krisnivå,
- k) specificera rapporteringskraven för naturgasföretag på beredskaps- och krisnivåerna,
- l) upprätta en förteckning över i förväg fastställda åtgärder för att göra gas tillgänglig i händelse av en krissituation, inklusive kommersiella avtal mellan de parter som är inblandade i sådana åtgärder och eventuella kompensationsmekanismer för naturgasföretag, med vederbörlig hänsyn till känsliga uppgifters konfidentialitet. Sådana åtgärder får omfatta gränsöverskridande avtal mellan medlemsstater och/eller naturgasbolag.
2. De nationella och gemensamma krisplanerna ska uppdateras vartannat år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare, och ska spegla den uppdaterade riskbedömningen. Det samråd mellan behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 ska genomföras innan de uppdaterade planerna antas.
3. De tre huvudsakliga krisnivåerna ska vara följande:
- a) Nivå för tidig varning (nedan kallad *tidig varning*): när det finns konkret, seriös och tillförlitlig information om att en händelse sannolikt kommer att resultera i en avsevärd försämring av försörjningssituationen och sannolikt kommer att leda till att beredskaps- eller krisnivån kommer att aktiveras. Nivån för tidig varning får aktiveras genom en mekanism för tidig varning.
- b) Beredskapsnivå (nedan kallad *beredskap*): när ett avbrott i gasförsörjningen eller en exceptionellt hög efterfrågan på gas uppstår som resulterar i en avsevärd försämring av försörjningssituationen, men marknaden fortfarande klarar att hantera avbrottet eller efterfrågan utan att icke-marknadsbaserade åtgärder krävs.
- c) Krisnivå (nedan kallad *kris*): när en exceptionellt hög efterfrågan på gas uppstår, när ett allvarligt avbrott i försörjningen eller en annan avsevärd försämring av försörjningssituationen uppstår och alla relevanta marknadsåtgärder har vidtagits men gasförsörjningen inte räcker till för att tillgodose den återstående efterfrågan på gas, så att icke-marknadsbaserade åtgärder måste vidtas för att, i synnerhet, trygga försörjningen till skyddade kunder enligt artikel 8.
4. De nationella och gemensamma krisplanerna ska säkerställa att gränsöverskridande tillgång till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt i en krissituation. Planerna ska vara förenliga med artikel 3.6 i den här förordningen och inte medföra någon åtgärd som otillbörligt begränsar gasflödet över gränser.
5. När den behöriga myndigheten tillkännager någon av de krisnivåer som avses i punkt 3 ska den omedelbart informera kommissionen och förse den med all nödvändig information, särskilt uppgifter om den åtgärd den avser att vidta. Vid en krissituation som kan medföra en vädjan om bistånd från unionen och dess medlemsstater ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten utan dröjsmål underrätta kommissionens övervaknings- och informationscentrum för civilskydd.
6. När den behöriga myndigheten tillkännager en kris ska den tillämpa de i förväg fastställda åtgärder som definieras i dess krisplan och omedelbart underrätta kommissionen om framför allt de åtgärder den avser att vidta i enlighet med punkt 1. I vederbörligen motiverade undantagsfall får den behöriga myndigheten vidta åtgärder som avviker från krisplanen. Den behöriga myndigheten ska omedelbart informera kommissionen om sådana åtgärder som avviker från krisplanen och ska lämna en motivering till detta.

7. Medlemsstaterna och särskilt de behöriga myndigheterna ska se till att

- a) åtgärder inte vidtas vid någon tidpunkt som otillbörligt begränsar gasflödet på den inre marknaden,
- b) åtgärder inte vidtas som sannolikt utgör ett allvarligt hot mot gasförsörjningen i en annan medlemsstat, och att
- c) gränsöverskridande tillgång till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt, i enlighet med krisplanen.

8. Kommissionen ska snarast möjligt, men under alla omständigheter inom fem dagar efter att den erhållit information från den behöriga myndigheten enligt punkt 5, kontrollera huruvida tillkännagivandet av ett krisläge är motiverat i enlighet med punkt 3 c och huruvida de vidtagna åtgärderna i största möjliga utsträckning överensstämmer med de åtgärder som anges i krisplanen och inte medför en orimlig börda för naturgasföretag samt är förenliga med punkt 7. Kommissionen får på begäran av en behörig myndighet eller ett naturgasföretag eller på eget initiativ uppmana den behöriga myndigheten att ändra åtgärderna om de strider mot de villkor som anges i punkt 7 och i första meningen i detta stycke. Kommissionen kan också uppmana den behöriga myndigheten att dra tillbaka tillkännagivandet av ett krisläge om den bedömer att ett sådant tillkännagivande inte, eller inte längre, är motiverat i enlighet med punkt 3 c.

Den behöriga myndigheten ska inom tre dagar från att den underrättats om kommissionens uppmaning ändra åtgärderna och underrätta kommissionen om detta, eller underrätta kommissionen om skälen till att den motsätter sig uppmaningen. I det fallet får kommissionen inom tre dagar ändra eller dra tillbaka sin uppmaning eller, i syfte att diskutera frågan, sammankalla den behöriga myndigheten eller, i förekommande fall, de behöriga myndigheterna och, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen. Kommissionen ska avge en detaljerad motivering till sitt krav på att åtgärderna ska ändras. Den behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens ståndpunkt. Om den behöriga myndighetens slutliga beslut avviker från kommissionens ståndpunkt ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut.

Artikel 11

Krishantering på unionsnivå och regional nivå

1. På begäran av en behörig myndighet som har tillkännagett en kris och efter kontroll i enlighet med artikel 10.8 får kommissionen tillkännage att en krissituation föreligger på unions-

nivå eller på regional nivå för en viss drabbad geografisk region. Om minst två behöriga myndigheter som har tillkännagett en kris och efter kontroll i enlighet med artikel 10.8 begär det och orsakerna till dessa krissituationer hänger samman med varandra ska kommissionen, beroende på vad som är lämpligt, tillkännage att en kris föreligger på unionsnivå eller på regional nivå. Under alla omständigheter ska kommissionen med hjälp av de kommunikationsmedel som är bäst lämpade för situationen samla in ståndpunkterna från övriga behöriga myndigheter och ta vederbörlig hänsyn till all relevant information från dem. Om kommissionen bedömer att förutsättningarna för en kris på unionsnivå eller regional nivå inte längre rättfärdigar ett tillkännagivande av en kris ska den tillkännage att krisen på unionsnivå eller den regionala krisen har upphört. Under alla omständigheter ska kommissionen motivera sitt beslut och informera rådet om detta.

2. Kommissionen ska sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen så snart den tillkännager att det föreligger en kris på unionsnivå eller regional nivå. Under krisen på unionsnivå eller regional nivå kan kommissionen på begäran av minst tre medlemsstater begränsa deltagandet i gruppen för samordning av gasförsörjningen, under ett helt möte eller delar av ett möte, till medlemsstaternas företrädare och de behöriga myndigheterna.

3. Vid en kris på unionsnivå eller regional nivå som avses i punkt 1 ska kommissionen samordna de behöriga myndigheternas åtgärder, och därvid fullt ut beakta relevanta uppgifter från, och resultaten av, samrådet med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Kommissionen ska framför allt

- a) säkerställa informationsutbytet,
- b) säkerställa att åtgärderna på medlemsstatlig och regional nivå är konsekventa och effektiva i förhållande till unionsnivån,
- c) samordna åtgärderna med avseende på tredjeländer.

4. Kommissionen får sammankalla en krisgrupp bestående av de krisledare som avses i artikel 10.1 g i de medlemsstater som berörs av krisen. Kommissionen får i överenskommelse med krisledarna bjuda in andra relevanta intressenter att delta. Kommissionen ska se till att gruppen för samordning av gasförsörjningen regelbundet informeras om krisgruppens arbete.

5. Medlemsstaterna och särskilt de behöriga myndigheterna ska se till att

- a) åtgärder inte vidtas vid någon tidpunkt som otillbörligt begränsar gasflödet inom den inre marknaden, särskilt inte gasflödet till de berörda marknaderna,

b) åtgärder inte vidtas som sannolikt utgör ett allvarligt hot mot gasförsörjningen i en annan medlemsstat, och

c) gränsöverskridande tillgång till infrastruktur i enlighet med förordning (EG) nr 715/2009 upprätthålls i den utsträckning det är tekniskt och säkerhetsmässigt möjligt, i enlighet med krisplanen.

6. Om kommissionen på begäran av en behörig myndighet eller ett naturgasföretag eller på eget initiativ bedömer att en medlemsstat eller behörig myndighets åtgärd eller ett naturgasföretags agerande under en krissituation på unionsnivå eller regional nivå strider mot punkt 5 ska den uppmana den medlemsstaten eller behöriga myndigheten att ändra tillvägagångssätt eller vidta åtgärder för att trygga överensstämmelse med punkt 5, varvid den ska redogöra för skälen till detta. Vederbörlig hänsyn ska tas till behovet av en ständigt säker drift av gassystemet.

Medlemsstaten eller den berörda behöriga myndigheten ska inom tre dagar från att den underrättats om kommissionens uppmaning ändra tillvägagångssätt och underrätta kommissionen om detta, eller underrätta kommissionen om skälen till att den motsätter sig uppmaningen. I det fallet får kommissionen inom tre dagar ändra eller dra tillbaka sin uppmaning eller sammankalla medlemsstaten eller den behöriga myndigheten och, om kommissionen anser det nödvändigt, gruppen för samordning av gasförsörjningen i syfte att diskutera frågan. Kommissionen ska avge en detaljerad motivering till sitt krav på att åtgärderna ska ändras. Medlemsstaten eller den behöriga myndigheten ska fullt ut beakta kommissionens ståndpunkt. Om den behöriga myndighetens eller medlemsstatens slutliga beslut avviker från kommissionens ståndpunkt ska den behöriga myndigheten eller medlemsstaten tillhandahålla skälen för detta beslut.

7. Kommissionen ska efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen upprätta en permanent reservlista för en övervakningsgrupp bestående av experter från industrin och företrädare för kommissionen. Gruppen kan vid behov sättas in utanför unionen och ska, i samarbete med leverantörstredjeländerna och tredjeländerna genom vilka transit sker, övervaka och rapportera om gasflödena till unionen.

8. Den behöriga myndigheten ska förse kommissionens övervaknings- och informationscentrum för civilskydd med information om eventuella hjälpbehov. Övervaknings- och informationscentret för civilskydd ska utvärdera situationen i sin helhet och ge råd om det stöd som bör tillhandahållas de mest drabbade medlemsstaterna, och, när det är lämpligt, tredjeländerna.

Artikel 12

Grupp för samordning av gasförsörjningen

1. En grupp för samordning av gasförsörjningen inrättas i syfte att underlätta samordningen av åtgärder för trygg gasförsörjning. Gruppen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna, särskilt för deras behöriga myndigheter, samt byrån, Entso för gas och representativa organ för berörd industri och för relevanta konsumenter. Kommissionen ska i samråd med medlemsstaterna besluta om gruppens sammansättning och säkerställa att den är helt representativ. Kommissionen ska vara ordförande för gruppen. Gruppen ska fastställa sin arbetsordning.

2. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska i enlighet med denna förordning höras samt bistå kommissionen, framför allt i följande frågor:

- a) tryggad gasförsörjning, när som helst och framför allt i händelse av en krissituation,
- b) all information som är relevant för en trygg gasförsörjning på nationell och regional nivå och på unionsnivå,
- c) bästa praxis och eventuella riktlinjer till alla berörda parter,
- d) hur trygg försörjningen är, referensvärden och bedömningsmetoder,
- e) scenarier på nationell och regional nivå och på unionsnivå, och prövning av nivåer på beredskapen,
- f) bedömning av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna samt genomförandet av de åtgärder som anges i dessa,
- g) samordningen av åtgärder för hantering av en kris inom unionen med tredjeländer som omfattas av fördraget om upprättande av en energigemenskap och med andra tredjeländer,
- h) bistånd som de mest drabbade medlemsstaterna behöver.

3. Kommissionen ska regelbundet sammankalla gruppen för samordning av gasförsörjningen och ska dela med sig av den information som den mottar från de behöriga myndigheterna, samtidigt som den ska se till att kommersiellt känsliga uppgifter behandlas konfidentiellt.

Artikel 13

Informationsutbyte

1. Om det i medlemsstaterna finns skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster med anknytning till en trygg gasförsörjning ska medlemsstaterna offentliggöra dessa senast den 3 januari 2011. Alla eventuella senare uppdateringar eller nya skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster med anknytning till en trygg gasförsörjning ska också offentliggöras så snart de antagits av medlemsstaterna.

2. Under en kris ska de berörda naturgasföretagen dagligen ställa särskilt följande information till den behöriga myndighetens förfogande:

- a) Prognoser för daglig efterfrågan och tillgång på gas under de tre påföljande dagarna.
- b) Dagligt gasflöde vid samtliga gränsöverskridande entry- och exitpunkter liksom vid alla ställen där en produktionsanläggning, lagringsanläggning eller LNG-terminal ansluter till nätet i mcm/d.
- c) Den period, uttryckt i dagar, för vilken gasförsörjningen till skyddade kunder förväntas kunna tryggas.

3. I händelse av en kris på unionsnivå eller regional nivå har kommissionen rätt att kräva att den behöriga myndigheten utan dröjsmål tillhandahåller åtminstone

- a) den information som avses i punkt 2,
- b) information om de åtgärder som den behöriga myndigheten har planerat att vidta och som redan har genomförts för att dämpa krisen, och information om deras effektivitet,
- c) de krav som ställts på andra behöriga myndigheter att vidta kompletterande åtgärder,
- d) information om de åtgärder som genomförts på begäran av andra behöriga myndigheter.

4. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt.

5. Efter en krissituation ska den behöriga myndigheten snarast möjligt och senast sex veckor efter det att krissituationen

har upphört förse kommissionen med en detaljerad utvärdering av krisen och de genomförda åtgärdernas effektivitet, inklusive en bedömning av krisens ekonomiska konsekvenser, konsekvenserna för elsektorn och biståndet till och/eller från unionen och medlemsstaterna. Utvärderingen ska göras tillgänglig för gruppen för samordning av gasförsörjningen och återges i uppdateringarna av de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna.

Kommissionen ska analysera de behöriga myndigheternas utvärderingar och ska informera medlemsstaterna, Europaparlamentet och gruppen för samordning av gasförsörjningen om resultaten av sin analys i aggregerad form.

6. För att kommissionen ska kunna bedöma hur trygg försörjningen är på unionsnivå

- a) ska medlemsstaterna senast den 3 december 2011 underrätta kommissionen om befintliga mellanstatliga avtal som slutits med tredjeländer och som påverkar utvecklingen av gasinfrastrukturen och gasförsörjningen; medlemsstaterna ska, när de sluter nya mellanstatliga avtal med tredjeländer som har en sådan verkan, informera kommissionen,

- b) ska naturgasbolag, vad gäller befintliga avtal samt vad gäller nya avtal eller ändringar av befintliga avtal, senast den 3 december 2011 till de behöriga myndigheterna anmäla följande uppgifter avseende avtal med en giltighet på mer än ett år som ingåtts med leverantörer i tredjeländ:

- i) avtalets löptid,
- ii) totala avtalade volymer, per år och genomsnittlig volym per månad,
- iii) avtalade maximala dagliga volymer i händelse av beredskap eller kris,
- iv) avtalade leveransställen.

Den behöriga myndigheten ska anmäla dessa uppgifter i aggregerad form till kommissionen. Om nya avtal ingås eller befintliga kontrakt ändras ska samtliga uppgifter anmälas på nytt i aggregerad form på regelbunden basis. Den behöriga myndigheten och kommissionen ska se till att dessa uppgifter behandlas konfidentiellt.

*Artikel 14***Kommissionens övervakning**

Kommissionen ska löpande övervaka och rapportera om åtgärder för en trygg gasförsörjning, särskilt genom en årlig utvärdering av de rapporter som avses i artikel 5 i direktiv 2009/73/EG, och informationen om tillämpningen av artiklarna 11 och 52.1 i det direktivet samt, så snart den finns tillgänglig, informationen i riskbedömningen och de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som ska upprättas i enlighet med denna förordning.

Senast den 3 december 2014 ska kommissionen på grundval av den rapport som avses i artikel 4.6 och efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen

- a) dra slutsatser om hur försörjningen kan bli tryggare på unionsnivå, bedöma huruvida det är möjligt att genomföra riskbedömningar och upprätta förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner på unionsnivå och till Europaparlamentet och rådet rapportera om genomförandet av denna förordning, inklusive bland annat om utvecklingen i fråga om sammanlänkningen av marknaderna, och
- b) rapportera till Europaparlamentet och rådet om den generella överensstämmelsen mellan medlemsstaternas förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner samt hur de bidrar till solidaritet och beredskap sett ur ett unionsperspektiv.

Rapporten ska, när det är lämpligt, innehålla rekommendationer om förbättringar av denna förordning.

*Artikel 15***Upphävande**

Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter i fråga om tidsfristerna för införlivande och genomförande av direktiv 2004/67/EG ska det direktivet upphöra att gälla från och med den 2 december 2010, med undantag för artikel 4.1 och 4.2 i det direktivet, som ska gälla till dess att den berörda medlemsstaten har fastställt en definition av skyddade kunder i enlighet

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 oktober 2010.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

med artikel 2.1 i denna förordning och identifierat naturgasföretagen i enlighet med artikel 8.1 i denna förordning.

Utan hinder av första stycket i denna artikel ska artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 2004/67/EG inte längre gälla efter den 3 juni 2012.

*Artikel 16***Undantag**

Denna förordning ska inte gälla Malta och Cypern så länge det inte finns någon gasförsörjning på deras respektive territorier. För Malta och Cypern ska de tidsfrister som avses i artiklarna 2.1, 3.2, 4.2, 4.5, 6.1, 6.5, 8.1, 9.1, 13.6 a och 13.6 b gälla enligt följande:

- a) för artiklarna 2.1, 3.2, 9.1, 13.6 a och 13.6 b: 12 månader
- b) för artiklarna 4.2 och 8.1: 18 månader
- c) för artikel 4.5: 24 månader
- d) för artikel 6.5: 36 månader
- e) för artikel 6.1: 48 månader

från och med den första dag det finns gasförsörjning på deras respektive territorier.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6.8, artikel 10.4 första meningen och artiklarna 10.7 c och 11.5 c ska tillämpas från och med den 3 mars 2011.

BILAGA I

BERÄKNING AV N-1-FORMELN

1. Definition av N-1-formeln

N-1-formeln anger i vilken utsträckning gasinfrastrukturen har teknisk försörjningskapacitet att tillgodose hela efterfrågan på gas i det beräknade området i händelse av avbrott hos den största enskilda gasinfrastrukturen under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Gasinfrastruktur innefattar överföringsnätet för gas, inklusive sammanlänknings- och produktions-, LNG- och lagringsanläggningar som är anslutna till det beräknade området.

Den tekniska kapaciteten⁽¹⁾ hos hela den återstående tillgängliga gasinfrastrukturen vid avbrott hos den största enskilda gasinfrastrukturen bör minst motsvara summan av den totala dagliga efterfrågan på gas i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Resultaten av N-1-formeln ska, enligt nedanstående beräkningsmetod, motsvara minst 100 %.

2. Beräkningsmetod för N-1-formeln

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

3. Definitioner av parametrarna för N-1-formeln:

Med "beräknat område" avses det geografiska område som den behöriga myndigheten har fastställt och för vilket tillämpningen av N-1-formeln beräknas.

Definition för efterfrågesidan

D_{max} – den totala dagliga efterfrågan på gas (i mcm/d) i det beräknade området under en dag med exceptionellt hög efterfrågan på gas, som statistiskt sett inträffar en gång vart tjugonde år.

Definitioner för försörjningssidan

EP_m – entrypunkternas tekniska kapacitet (i mcm/d), förutom vid produktions-, LNG- och lagringsanläggningar som omfattas av P_m , S_m och LNG_m : summan av den tekniska kapaciteten vid alla gränsöverskridande entrypunkter som har kapacitet att leverera gas till det beräknade området.

P_m – högsta möjliga tekniska produktionskapacitet (i mcm/d): summan av den högsta möjliga tekniska dagliga produktionskapaciteten hos alla anläggningar för produktion av gas som kan levereras till entrypunkterna i det beräknade området.

S_m – högsta möjliga tekniska lagerförsörjning (i mcm/d): summan av alla lagringsanläggningars högsta möjliga tekniska dagliga kapacitet för uttag som kan levereras till entrypunkterna i det beräknade området, med hänsyn till deras respektive fysiska egenskaper.

LNG_m – högsta möjliga tekniska LNG-anläggningskapacitet (i mcm/d): summan av den högsta möjliga tekniska dagliga utgångskapaciteten vid samtliga LNG-anläggningar i det beräknade området, med beaktande av kritiska aspekter som lossning, stödtjänster, tillfällig lagring, återförgasning av LNG samt teknisk kapacitet för försörjning av systemet.

I_m – den tekniska kapaciteten hos den största enskilda gasinfrastrukturen (i mcm/d) med högst kapacitet att försörja det beräknade området. När flera olika gasinfrastrukturer är anslutna till en gemensam uppströms- eller nedströmsgasinfrastruktur och inte kan drivas separat ska de betraktas som en enda gasinfrastruktur.

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.1.18 i förordning (EG) nr 715/2009 avser teknisk kapacitet den största möjliga fasta kapacitet som den systemansvarige för överföringssystemet kan tillhandahålla nätanvändare med beaktande av systemets funktionsduglighet och överföringsnätets tekniska drift.

4. Beräkning av N-1-formeln med hjälp av åtgärder på efterfrågesidan

$$N - 1[\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{eff}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definitioner för efterfrågesidan

D_{eff} – den del (i mcm/d) av D_{max} som vid ett försörjningsavbrott snabbt och i tillräcklig utsträckning kan täckas av marknadsbaserade åtgärder på efterfrågesidan i enlighet med artiklarna 5.1 b och 6.2.

5. Beräkning av N-1-formeln på regional nivå

Det beräknade område som avses i punkt 3 ska i tillämpliga fall utvidgas till lämplig regional nivå efter beslut av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Den största enskilda gasinfrastrukturen av gemensamt intresse ska användas för beräkningen av N-1-formeln på regional nivå. Den största enskilda gasinfrastruktur av gemensamt intresse för en region är den största gasinfrastruktur i regionen som direkt eller indirekt bidrar till gasförsörjningen av medlemsstaterna i regionen och ska anges i den gemensamma förebyggande åtgärdsplanen.

Den regionala N-1-beräkningen kan ersätta den nationella N-1-beräkningen endast om den största gasinfrastrukturen av gemensamt intresse är av stor betydelse för gasförsörjningen i alla berörda medlemsstater enligt den gemensamma riskbedömningen.

BILAGA II

MARKNADSBASERADE ÅTGÄRDER FÖR TRYGGAD GASFÖRSÖRJNING

När den behöriga myndigheten utarbetar den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen ska den preliminära och icke uttömmande förteckning över åtgärder som fastställs i denna bilaga beaktas. Den behöriga myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de föreslagna åtgärdernas miljöpåverkan i samband med upprättandet av den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen och ska i möjligaste mån ge företräde åt de åtgärder som har minst miljöpåverkan, samtidigt som den ska ta hänsyn till försörjningstrygghetsaspekter.

Åtgärder på försörjningssidan:

- Ökad flexibilitet i produktionen
- Ökad flexibilitet vid import
- Åtgärder för att underlätta anslutning av gas från förnybara energikällor till gasnätets infrastruktur
- Kommersiella gaslager – uttagskapacitet och mängd gas i lager
- LNG-anläggningskapacitet och högsta möjliga utmatningskapacitet för försörjning av systemet
- Diversifiering av försörjningskällor och försörjningsvägar för gas
- Omvända flöden
- Samordnad styrning mellan systemansvariga för överföringssystem av gasflödet
- Användning av långa och korta kontrakt
- Investeringar i infrastruktur, inklusive kapacitet för flöden i båda riktningarna
- Avtal för att trygga gasförsörjningen

Åtgärder på efterfrågesidan:

- Användning av kontrakt som går att avbryta
 - Möjligheter att övergå till andra bränslen, bland annat användning av alternativa reservbränslen i industrianläggningar och kraftverk
 - Frivillig fränkoppling av fast last
 - Ökad effektivitet
 - Ökad användning av förnybara energikällor
-

BILAGA III

ICKE MARKNADSBASERADE ÅTGÄRDER FÖR TRYGGAD GASFÖRSÖRJNING

När den förebyggande åtgärdsplanen och krisplanen utarbetas ska den behöriga myndigheten endast vid en kris överväga följande vägledande och icke fullständiga åtgärdsförteckning:

Åtgärder på försörjningssidan:

- Användning av strategisk gaslagring
- Påbjuden användning av lager av alternativa bränslen (t.ex. i linje med rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter ⁽¹⁾)
- Påbjuden användning av el som framställts från andra källor än gas
- Påbjuden produktionsökning av gas
- Påbjudet lageruttag

Åtgärder på efterfrågesidan:

- Olika steg för obligatorisk efterfrågeminskning, inklusive
 - Påbjuden övergång till andra bränslen
 - Påbjuden användning av kontrakt som går att avbryta, om detta inte utnyttjas till fullo inom ramen för marknadsbaserade åtgärder
 - Påbjuden fränkoppling av fast last

⁽¹⁾ EUT L 265, 9.10.2009, s. 9.

BILAGA IV

REGIONALT SAMARBETE

I enlighet med artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och såsom betonas i artikel 6 i direktiv 2009/73/EG och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009 är regionalt samarbete ett uttryck för solidaritetstanken och ett begrepp som ligger till grund för denna förordning. Regionalt samarbete är särskilt viktigt för upprättandet av riskbedömningen (artikel 9), de förebyggande åtgärdsplanerna och krisplanerna (artiklarna 4, 5 och 10), normerna för infrastruktur och försörjning (artiklarna 6 och 8) och bestämmelserna för krishantering på unionsnivå och regional nivå (artikel 11).

Det regionala samarbetet inom ramen för denna förordning bygger på det befintliga regionala samarbetet mellan naturgasföretag, medlemsstater och nationella tillsynsmyndigheter för att som en av flera målsättningar öka försörjningstryggheten och integreringen av den inre energimarknaden, till exempel de tre regionala gasmarknaderna enligt det regionala gasinitiativet, gasplattformen, högnivågruppen för den baltiska energimarknadens sammanlänkingsplan samt energigemenskapens samordningsgrupp för försörjningstrygghet. De specifika kraven på försörjningstrygghet kommer dock sannolikt att ge upphov till nya samarbetsramar, och befintliga samarbetsområden måste anpassas så att de garanterar bästa möjliga effektivitet.

Mot bakgrund av de alltmer sammanlänkade och ömsesidigt beroende marknaderna och fullbordandet av den inre marknaden för gas kan samarbete mellan följande medlemsstater – som ett exempel bland många andra – inklusive mellan delar av medlemsstater som gränsar till varandra, öka den enskilda och gemensamma försörjningstryggheten i fråga om gas:

— Polen och de tre baltiska staterna (Estland, Lettland och Litauen)

— Iberiska halvön (Spanien och Portugal) och Frankrike

— Irland och Förenade kungariket

— Bulgarien, Grekland och Rumänien

— Danmark och Sverige

— Slovenien, Italien, Österrike, Ungern och Rumänien

— Polen och Tyskland

— Frankrike, Tyskland, Belgien, Nederländerna och Luxemburg

— Tyskland, Tjeckien och Slovakien

— Övriga.

När det är nödvändigt och lämpligt kan regionalt samarbete mellan medlemsstater utvidgas för att stärka samarbetet med angränsande medlemsstater, inte minst i fallet med "gasöar", särskilt för att öka sammanlänkningarna. Medlemsstaterna kan också ingå i olika samarbetsgrupper.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 995/2010

av den 20 oktober 2010

om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skogen tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, ekonomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra typer av skogsprodukter och miljötjänster som är nödvändiga för människan, bl.a. att bevara den biologiska mångfalden och ekosystemens funktioner samt att skydda klimatsystemet.
- (2) Den ökande efterfrågan på timmer och trävaror över hela världen har, tillsammans med de institutionella brister och den bristfälliga styrning som karakteriserar skogssektorn i flera timmerproducerande länder, lett till att den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln blivit allt mer oroande.
- (3) Olaglig avverkning är ett stort problem med internationell dimension. Den utgör ett allvarligt hot mot skogarna, eftersom den bidrar till avskogningen och skogsförstörelsen, vilken är ansvarig för omkring 20 % av de globala koldioxidutsläppen, hotar den biologiska mångfalden och underminerar det hållbara skogsbruket och dess utveckling, inbegripet den kommersiella lönsamheten för verksamhetsutövare som agerar enligt tillämplig

lagstiftning. Den bidrar också till ökenbildning och markerosion och kan förvärra extrema väderförhållanden och översvämningar. Den har dessutom sociala, politiska och ekonomiska konsekvenser, vilka ofta undergräver en utveckling mot god förvaltning och utgör ett hot mot lokala samhällen som är beroende av skogen för att överleva, och den kan också kopplas till väpnade konflikter. Bekämpande av problemet med olaglig avverkning inom ramen för denna förordning förväntas bidra till unionens ansträngningar för att minska klimatförändringarna på ett kostnadseffektivt sätt och bör ses som ett komplement till unionens insatser och åtaganden inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

- (4) Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ bör företräde ges åt arbetet med att undersöka möjligheten att vidta aktiva åtgärder för att förhindra och bekämpa handel med olagligt avverkat timmer, liksom åt unionens och medlemsstaternas fortsatta aktiva deltagande i genomförandet av globala och regionala lösningar och överenskommelser rörande skogsrelaterade frågor.
- (5) Kommissionens meddelande av den 21 maj 2003 med titeln "Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) – förslag till en handlingsplan för EU" innehöll förslag om ett åtgärds paket till stöd för de internationella insatser som görs för att lösa problemet med den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln inom ramen för unionens allmänna ansträngningar för att åstadkomma hållbar förvaltning av skogen.
- (6) Europaparlamentet och rådet välkomnade meddelandet och erkände behovet av att unionen bidrar till de globala insatserna för att lösa problemet med olaglig avverkning.
- (7) I enlighet med meddelandets syfte, som är att säkerställa att endast trävaror som har producerats i enlighet med timmerproducentlandets nationella lagstiftning förs in i unionen, har unionen förhandlat fram frivilliga partnerskapsavtal (Flegt-partnerskapsavtal) med timmerproducerande länder (partnerländer), vilka innebär en rättsligt bindande skyldighet för parterna att införa ett licenssystem och att reglera den handel med timmer och trävaror som anges i dessa frivilliga Flegt-partnerskapsavtal.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 april 2009 (EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 145), rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 1 mars 2010 (EUT C 114 E, 4.5.2010, s. 17) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 juli 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (8) Med tanke på problemets omfattning och angelägenhetsgrad är det nödvändigt att aktivt stödja kampen mot den olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande handeln, att komplettera och stärka initiativet med frivilliga Flegt-partnerskapsavtal och förbättra samverkan mellan olika strategier som syftar till att bevara skogar och att uppnå en hög grad av miljöskydd, inklusive kampen mot klimatförändringar och förlusten av biologisk mångfald.
- (9) De insatser som gjorts av de länder som ingått frivilliga Flegt-partnerskapsavtal med unionen och de principer som ingår i dessa avtal, framför allt när det gäller definitionen av lagligt producerat timmer, bör erkännas och länder bör i högre grad uppmuntras att ingå frivilliga Flegt-partnerskapsavtal. Det bör också beaktas att det enligt Flegt-licenssystemet endast är timmer som avverkas i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och trävaror som härrör från sådant timmer som exporteras till unionen. Därför bör timmer som använts i trävaror som finns förtecknade i bilagorna II och III till rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegt-licenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, med ursprung i partnerländer som finns förtecknade i bilaga I till den förordningen, anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att dessa trävaror uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (10) Hänsyn bör också tas till att konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) ålägger parterna i Cites att endast bevilja Cites-tillstånd för export, när en art som finns förtecknad i Cites har avverkats i enlighet med bland annat nationell lagstiftning i exportlandet. Därför bör timmer från arter som finns förtecknade i bilagorna A, B eller C till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽²⁾ anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att det uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (11) Eftersom användningen av återvunnet timmer och återvunna trävaror bör uppmuntras och inkluderingen av sådana varor i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportionerligt stor börda för verksamhetsutövare bör återvunnet timmer och trävaror som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (12) Utsläppande för första gången på den inre marknaden av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer bör förbjudas som en av åtgärderna i denna förordning. Med beaktande av komplexiteten hos den olagliga avverkningen, dess underliggande orsaker och konsekvenser bör särskilda åtgärder, såsom sådana som lägger fokus på verksamhetsutövarnas beteende, vidtas.
- (13) Enligt Flegt-handlingsplanen kan kommissionen och, när så är lämpligt, medlemsstaterna stödja och bedriva studier och forskning beträffande omfattningen och typen av olaglig avverkning i olika länder och offentliggöra sådan information samt främja praktisk handledning för verksamhetsutövare om tillämplig lagstiftning i timmerproducerande länder.
- (14) I brist på en internationellt erkänd definition bör lagstiftningen i det land där timret avverkas, inklusive förordningar och tillämpningen i det landet av internationella konventioner som landet har anslutit sig till, ligga till grund för definitionen av vad som utgör olaglig avverkning.
- (15) Många trävaror genomgår ett stort antal processer både innan de släpps ut på den inre marknaden första gången och därefter. För att undvika att det införs onödiga administrativa bördor bör systemet för tillbörlig aktsamhet enbart omfatta de verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, medan en handlare i leveranskedjan bör vara skyldig att lämna grundläggande information om sin leverantör och köpare för att göra det möjligt att spåra timmer och trävaror.
- (16) Ett systematiskt tillvägagångssätt bör tillämpas och verksamhetsutövare som för första gången släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden bör vidta lämpliga åtgärder för att försäkra sig om att timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer inte släpps ut på den inre marknaden. Verksamhetsutövare bör därför visa tillbörlig aktsamhet genom ett system av åtgärder och förfaranden för att minimera risken för att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.
- (17) Systemet för tillbörlig aktsamhet omfattar tre inslag, som ingår i riskhanteringen: tillgång till information, riskbedömning och reducering av den risk som fastställs. Systemet för tillbörlig aktsamhet bör ge tillgång till information om källorna och leverantörerna av timmer och trävaror som släpps ut på den inre marknaden för första gången samt till relevant information, till exempel om efterlevnaden av tillämplig lagstiftning, avverkningsland, trädart och kvantitet och, om tillämpligt, subnationell region och avverkningskoncession. Verksamhetsutövarna bör göra en riskbedömning på grundval av denna information. När en risk fastställs, bör verksamhetsutövarna reducera risken på ett sätt som står i proportion till den fastställda risken, i syfte att förhindra att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.

⁽¹⁾ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

- (18) För att undvika onödiga administrativa bördor bör verksamhetsutövare som redan använder system eller förfaranden som uppfyller kraven i denna förordning inte åläggas att inrätta nya system.
- (19) För att erkänna god praxis inom skogsbrukssektorn, får certifiering eller andra system som används av tredje part och som omfattar kontroll om huruvida tillämplig lagstiftning uppfylls användas vid riskbedömningsförfarandet.
- (20) Timmersektorn har stor betydelse för unionens ekonomi. Verksamhetsutövarnas organisationer är viktiga aktörer inom sektorn, eftersom de företräder dess intressen i bred skala och interagerar med en mångfald olika aktörer. Dessa organisationer har också den expertis och kapacitet som krävs för att analysera relevant lagstiftning och underlätta medlemmarnas efterlevnad av den, men bör inte använda sin kompetens för att dominera marknaden. För att främja genomförandet av denna förordning och bidra till utveckling av god praxis är det lämpligt att erkänna organisationer som har utarbetat system för tillbörlig aktsamhet som uppfyller kraven i denna förordning. Erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer bör ske på ett rättvist och öppet sätt. En förteckning över sådana erkända organisationer bör offentliggöras, så att verksamhetsutövarna kan använda sig av dem.
- (21) De behöriga myndigheterna bör genomföra regelbundna kontroller av övervakningsorganisationer för att fastställa att de effektivt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (22) De behöriga myndigheterna bör övervaka att verksamhetsutövarna faktiskt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Därför bör de behöriga myndigheterna vid behov genomföra officiella kontroller i enlighet med en plan, som kan inbegripa kontroller i verksamhetsutövarnas lokaler och granskningar på fältet, och bör kunna ålägga verksamhetsutövarna att vidta korrigerande åtgärder. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (23) De behöriga myndigheterna bör föra register över kontrollerna och relevant information bör göras tillgänglig i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾.
- (24) Eftersom den olagliga avverkningsenheten och den därmed sammanhängande handeln är internationell till sin art, bör de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och kommissionen.
- (25) För att göra det lättare för verksamhetsutövare som släpper ut timmer eller trävaror på den inre marknaden att uppfylla kraven i denna förordning, och med hänsyn till situationen för små och medelstora företag, får medlemsstaterna, vid behov med hjälp av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd och underlätta informationsutbytet. Verksamhetsutövarna bör inte undantas från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet på grund av detta stöd.
- (26) Handlare och övervakningsorganisationer bör avstå från åtgärder som kan äventyra att denna förordnings mål uppnås.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att överträdelser av denna förordning, bl.a. av verksamhetsutövare, handlare och övervakningsorganisationer, beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Nationella bestämmelser får föreskriva, efter det att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner har införts för överträdelser av förbudet om att släppa ut timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden, att timret och trävarorna inte nödvändigtvis bör förstöras utan i stället får bortskaffas för ändamål av allmänt intresse.
- (28) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) när det gäller förfaranden för erkännande och återtagande av erkännande av övervakningsorganisationer, sådana ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning som kan visa sig nödvändiga för att komplettera dem som redan föreskrivs i denna förordning samt den förteckning över timmer och trävaror som omfattas av denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (29) För att säkerställa enhetliga genomförandevillkor, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att anta detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de behöriga myndigheternas kontroller av övervakningsorganisationer och om systemet för tillbörlig aktsamhet, utom när det gäller ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning. I enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget ska regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I väntan på att denna nya förordning antas

(¹) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

fortsätter rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ att tillämpas, med undantag för det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.

- (30) Verksamhetsutövare och behöriga myndigheter bör ges en rimlig frist för att förbereda sig för att uppfylla kraven i denna förordning.
- (31) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa olaglig avverkning och den därmed sammanhängande handeln, inte kan uppnås av medlemsstaterna enskilt och det därför, på grund av sin omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs skyldigheterna för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, liksom skyldigheterna för handlare.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) timmer och trävaror: timmer och trävaror som anges i bilagan, med undantag för trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkats av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁽²⁾,
- b) utsläppande på marknaden: leverans för första gången, oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis. Det inbegriper också leverans genom distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁽³⁾. Leveranser på den inre

marknaden av trävaror som härrör från timmer eller trävaror som redan har släppts på den inre marknaden ska inte utgöra ett "utsläppande på marknaden".

- c) verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut timmer eller trävaror på marknaden,
- d) handlare: varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet säljer eller köper på den inre marknaden timmer eller trävaror som redan släppts ut på den inre marknaden,
- e) avverkningsland: det land eller det territorium där timret eller det timmer som använts i trävarorna avverkades,
- f) lagligt avverkat: avverkat i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- g) olagligt avverkat: avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- h) tillämplig lagstiftning: den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om
- rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser,
 - betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer,
 - avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.
 - tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och
 - handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

Artikel 3

Status för timmer och trävaror som omfattas av Flegt och Cites

Timmer som används i trävaror som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 2173/2005 och som härrör från partnerländer som förtecknas i bilaga I till den förordningen samt är förenliga med den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Timmer från arter som förtecknas i bilaga A, B eller C till förordning (EG) nr 338/97, och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter, ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Det ska vara förbjudet att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

2. Verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ska visa tillbörlig aktsamhet. I detta syfte ska de tillämpa de förfaranden och åtgärder, nedan kallad *ett system för tillbörlig aktsamhet*, som anges i artikel 6.

3. Varje verksamhetsutövare ska upprätthålla och regelbundet utvärdera det system för tillbörlig aktsamhet som den använder, utom när verksamhetsutövaren använder ett system för tillbörlig aktsamhet som inrättats av en övervakningsorganisation enligt artikel 8. Befintliga övervakningssystem enligt nationell lagstiftning och eventuella frivilliga övervakningssystem som uppfyller kraven i denna förordning får användas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet.

Artikel 5

Spårbarhetskrav

Handlare ska utmed hela leveranskedjan kunna identifiera

- verksamhetsutövare eller handlare som har levererat timmer eller trävaror, och
- vid behov de handlare till vilka de har levererat timmer eller trävaror.

Handlare ska spara den information som avses i första stycket i minst fem år och på behöriga myndigheters begäran ge dem denna information.

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

1. Det system för tillbörlig aktsamhet som avses i artikel 4.2 ska omfatta följande:

- Åtgärder och förfaranden som ger tillgång till följande uppgifter om verksamhetsutövarnas leveranser av timmer eller trävaror som har släppts ut på marknaden:

— Beskrivning, inklusive handelsnamn och produkttyp samt vanligt namn på träarten, och i tillämpliga fall fullständigt vetenskapligt namn.

— Avverkningsland och i tillämpliga fall:

i) subnationell region där timret avverkas,

ii) avverkningskoncession,

— Kvantitet (uttryckt i volym, vikt eller antal enheter).

— Namn och adress på verksamhetsutövarns leverantör.

— Namn och adress på den handlare till vilken timret och trävarorna har levererats.

— Handlingar eller andra uppgifter som anger att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

- Riskbedömningsförfaranden som gör det möjligt för verksamhetsutövarna att analysera och bedöma risken för att olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden.

Dessa förfaranden ska beakta den information som anges i led a samt relevanta riskbedömningskriterier, inklusive

— säkerställande av överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, vilket kan innefatta certifiering eller andra av tredje part kontrollerade system som omfattar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning,

— allmän förekomst av olaglig avverkning av specifika träarter,

— allmän förekomst av olaglig avverkning eller praxis i det land och/eller den subnationella region där timret har avverkats, inbegripet hänsyn till förekomst av väpnade konflikter,

— sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av timmer,

— komplexiteten i leveranskedjan för timmer och trävaror.

- Med undantag för fall när den risk som fastställs vid de riskbedömningsförfaranden som avses i led b är försumbar, riskreducerande förfaranden som består av en uppsättning åtgärder och förfaranden som är tillräckliga och rimliga för att effektivt minimera den risken och som kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part.

2. Sådana detaljerade regler som är nödvändiga för att säkerställa enhetligt genomförande av punkt 1, utom när det gäller ytterligare relevanta riskbedömningskriterier enligt punkt 1 b andra meningen i denna artikel, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

3. Med hänsyn till marknadsutvecklingen och den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt sådan som identifieras genom det informationsutbyte som avses i artikel 13 och den rapportering som avses i artikel 20.3, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget beträffande sådana ytterligare riskbedömningskriterier som kan visa sig nödvändiga för att komplettera de kriterier som avses i punkt 1 b andra meningen i den här artikeln för att säkerställa ett effektivt system för tillbörlig aktsamhet.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt.

Artikel 7

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av denna förordning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och adresser senast den 3 juni 2011. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adress.

2. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheterna, inklusive på Internet. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 8

Övervakningsorganisationer

1. En övervakningsorganisation ska:

a) Upprätthålla och regelbundet utvärdera ett system för tillbörlig aktsamhet såsom framgår av artikel 6 och bevilja verksamhetsutövare rätt att använda det.

b) Kontrollera att dessa verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt.

c) Vidta lämpliga åtgärder om en verksamhetsutövare underlåter att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt, vilket inbegriper underrättelse till de behöriga myndigheterna vid grav eller upprepad försummelse från verksamhetsutövarens sida.

2. En organisation som uppfyller följande krav får ansöka om erkännande som övervakningsorganisation:

a) Den är en juridisk person och är etablerad inom unionen.

b) Den förfogar över lämplig expertis och har kapacitet att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.

c) Den ser till att inga intressekonflikter uppstår då den utför sina uppgifter.

3. Efter samråd med den eller de berörda medlemsstaterna ska kommissionen som övervakningsorganisation erkänna en sökande som uppfyller kraven i punkt 2.

Kommissionen ska överlämna beslutet om erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att de övervakningsorganisationer som utövar sin verksamhet inom de behöriga myndigheternas jurisdiktion fortsätter att utföra de uppgifter som anges i punkt 1 och att uppfylla kraven i punkt 2. Kontrollerna får också genomföras när den behöriga myndigheten i medlemsstaten förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part eller när den upptäcker brister i verksamhetsutövarnas genomförande av det system för tillbörlig aktsamhet som en övervakningsorganisation har inrättat. En rapport om kontrollerna ska göras tillgänglig i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

5. Om en behörig myndighet fastställer att en övervakningsorganisation inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller inte längre uppfyller kraven i punkt 2, ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen.

6. Kommissionen ska återkalla ett erkännande av en övervakningsorganisation, särskilt på grundval av den information som avses i punkt 5, om den har fastställt att övervakningsorganisationen inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller uppfyller kraven i punkt 2. Innan ett erkännande av en övervakningsorganisation återkallas ska kommissionen underätta de berörda medlemsstaterna.

Kommissionen ska överlämna beslutet om återkallande av ett erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

7. För att komplettera och om erfarenheten så kräver ändra förfaranderegler för erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och se till att erkännande och återkallande av erkännande sker på ett rättvist och öppet sätt.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt. Dessa akter ska antas senast den 3 mars 2012.

8. Detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de kontroller som avses i punkt 4, vilka är nödvändiga för att säkerställa effektiv tillsyn av övervakningsorganisationer och ett enhetligt genomförande av den punkten, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

Artikel 9

Förteckning över övervakningsorganisationer

Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över övervakningsorganisationer i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och på sin webbplats. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 10

Kontroll av verksamhetsutövare

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövarna uppfyller kraven i artiklarna 4 och 6.

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska utföras i enlighet med en plan som regelbundet ses över enligt ett riskbaserat angreppssätt. Dessutom får kontroller utföras när en behörig

myndighet förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från väl underbyggda farhågor från tredje part, om verksamhetsutövarens efterlevnad av denna förordning.

3. De kontroller som avses i punkt 1 får innefatta bland annat följande:

a) Undersökning av systemet för tillbörlig aktsamhet, inbegripet riskbedömning och riskreducerande förfaranden.

b) Undersökning av handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet och förfarandena fungerar väl.

c) Stickprov, inbegripet granskningar på fältet.

4. Verksamhetsutövarna ska erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i punkt 1, framför allt tillträde till lokaler och uppvisande av handlingar eller register.

5. Om det till följd av de kontroller som avses i punkt 1 framkommer brister, får de behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19, utfärda ett föreläggande om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren ska vidta. Beroende på den typ av brister som upptäcks får de behöriga myndigheterna dessutom omgående vidta tillfälliga åtgärder, vilka bland annat kan omfatta följande:

a) Beslag av timmer och trävaror.

b) Förbud att saluföra timmer och trävaror.

Artikel 11

Register över kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska föra register såväl över de kontroller som avses i artikel 10.1, och därvid särskilt ange deras art och resultat, som över eventuella meddelanden om korrigerande åtgärder enligt artikel 10.5. Register över alla kontroller ska sparas i minst fem år.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

*Artikel 12***Samarbete**

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och med kommissionen för att säkerställa att denna förordning följs.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater samt med kommissionen om allvarliga brister som upptäcks genom de kontroller som avses i artiklarna 8.4 och 10.1 och om de typer av sanktioner som åläggs i enlighet med artikel 19.

*Artikel 13***Tekniskt stöd, vägledning samt informationsutbyte**

1. Utan att det påverkar verksamhetsutövarnas skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 får medlemsstaterna, vid behov med bistånd av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd samt vägledning, med beaktande av situationen för små och medelstora företag, i syfte att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning, särskilt vad gäller tillämpningen av ett system för tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 6.
2. Medlemsstaterna får, vid behov med bistånd av kommissionen, underlätta utbyte och spridning av relevant information om olaglig avverkning, framför allt för att hjälpa verksamhetsutövarna att bedöma risker i enlighet med artikel 6.1 b och i fråga om bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning.
3. Biståndet ska ges på ett sådant sätt att de behöriga myndigheternas ansvar inte äventyras och deras frihet i samband med verkställandet av denna förordning bibehålls.

*Artikel 14***Ändringar av bilagan**

För att, å ena sidan, ta hänsyn till den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt identifierad genom den rapportering som avses i artikel 20.3 och 20.4 och genom det informationsutbyte som avses i artikel 13, och, å andra sidan, till utvecklingen beträffande de tekniska egenskaperna, slutanvändarna och produktionsprocesserna för timret eller trävarorna, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för komplettering av förteckningen över timmer och trävaror i bilagan. Dessa akter ska inte skapa en oproportionerlig börda för verksamhetsutövare.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter som avses i den här artikeln.

*Artikel 15***Utövande av delegering**

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 ska ges till kommissionen för en period på sju år från den 2 december 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast tre månader före utgången av en treårsperiod efter den dag då denna förordning börjar tillämpas. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 16.
2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

*Artikel 16***Återkallande av delegering**

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen till ett återkallande.
3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten hos delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 17***Invändning mot delegerade akter**

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period av två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i denna.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt, ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 18

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för skogs- lagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) som inrättats enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2173/2005.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Perioden som fastställs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 19

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, och kan bland annat innefatta följande:

a) Böter som står i proportion till miljöskadorna, värdet på timret eller trävarorna samt skatteförlusterna och den ekonomiska skada som följer av överträdelsen; dessa böter ska beräknas på ett sätt som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från de allvarliga överträdelser de begått, utan att det påverkar den lagliga rätten till yrkesutövande; vid upprepade allvarliga överträdelser ska böterna gradvis höjas.

b) Beslag av det timmer och de trävaror som berörs.

c) Omedelbart tillbakadragande av tillståndet att bedriva affärsverksamhet.

3. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och utan dröjsmål anmäla alla ändringar som påverkar dem.

Artikel 20

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april vartannat år från den 3 mars 2013 lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning under de föregående två åren.

2. På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en rapport, som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet vartannat år. Kommissionen ska vid utarbetandet av denna rapport ta hänsyn till de framsteg som gjorts när det gäller att ingå och bedriva verksamhet enligt sådana frivilliga Flegt-partnerskapsavtal som följer av förordning (EG) nr 2173/2005 samt till deras bidrag för att minska förekomsten av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden.

3. Senast den 3 december 2015 och därefter vart sjätte år ska kommissionen se över denna förordnings effektivitet och sätt att fungera på grundval av rapportering om och erfarenhet av tillämpningen av denna förordning, däribland att förhindra att timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden. Den ska i synnerhet beakta de administrativa konsekvenserna för små och medelstora företag och produktomfattning. Dessa rapporter kan vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

4. Den första av de rapporter som avses i punkt 3 ska innehålla en utvärdering av unionens nuvarande ekonomiska situation och handelssituation för produkterna som förtecknas i kapitel 49 i Kombinerade nomenklaturen, med särskild hänsyn till de relevanta sektorernas konkurrenskraft för att överväga deras eventuella införande i den produktförteckning som återges i bilagan till denna förordning.

Den rapport som avses i första stycket ska också innehålla en bedömning av effektiviteten i förbudet mot att på marknaden släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer enligt artikel 4.1, liksom av systemen för tillbörlig aktsamhet enligt artikel 6.

Artikel 21

Ikraftträdande och genomförande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 mars 2013. Artiklarna 6.2, 7.1, 8.7 och 8.8 ska dock tillämpas från och med den 2 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 oktober 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

BILAGA

Timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾, på vilken den här förordningen är tillämplig

- 4401 Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former.
- 4403 Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor.
- 4406 Järnvägs- och spårvägssliprar av trä.
- 4407 Trä, sågat eller kluvet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm.
- 4408 Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm.
- 4409 Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat.
- 4410 Spånskivor, *oriented strand board* (OSB) och liknande skivor (t.ex. *wafersboard*) av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel.
- 4411 Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel.
- 4412 Kryssfananer (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat trä.
- 4413 00 00 Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former.
- 4414 00 Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.
- 4415 Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.

(Ej sådant förpackningsmaterial som endast använts som stöd, skydd eller bärare för en annan vara som släppts ut på marknaden.)
- 4416 00 00 Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav.
- 4418 Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvschivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes").

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

- Massa och papper i kapitel 47 och 48 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag av bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor).

 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 och 9403 90 30 Trämöbler.

 - 9406 00 20 Monteringsfärdiga byggnader.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 996/2010

av den 20 oktober 2010

om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

fram ett förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG av den 13 juni 2003 om rapportering av händelser inom civil luftfart⁽⁴⁾.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

- (4) Det enda syftet med säkerhetsutredningar bör vara att förhindra framtida olyckor och tillbud utan att skuld eller ansvar fördelas.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande⁽¹⁾,

- (5) Hänsyn bör tas till konventionen om internationell civil luftfart som undertecknades i Chicago den 7 december 1944 (nedan kallad *Chicagokonventionen*), i vilken det fastställs att de åtgärder som är nödvändiga för att garantera en säker luftfart ska genomföras. Särskild hänsyn bör tas till Chicagokonventionens bilaga 13 och de ändringar som senare har gjorts av denna, där internationella standarder och rekommenderade förfaranden för utredning av luftfartygsolyckor och tillbud fastställs samt termerna registreringsstat, operatörens stat, konstruktionsstat, tillverkningsstat och händelsestat definieras.

efter att ha hört Regionkommittén,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽³⁾, och,

av följande skäl:

- (1) En allmänt hög säkerhetsnivå bör säkerställas för den civila luftfarten i Europa och varje ansträngning bör göras för att minska antalet olyckor och tillbud så att allmänheten kan ha fortsatt förtroende för lufttransporter.
- (2) En snabb säkerhetsutredning av olyckor och tillbud inom civil luftfart förbättrar flygsäkerheten och bidrar till att förhindra att olyckor och tillbud inträffar.
- (3) Rapportering om samt analyser och spridning av resultat beträffande säkerhetsrelaterade tillbud är av grundläggande betydelse för att förbättra flygsäkerheten. Därför bör kommissionen senast den 31 december 2011 lägga

- (6) Enligt internationella standarder och rekommenderade förfaranden i bilaga 13 till Chicagokonventionen ska ansvaret för utredning av olyckor och allvarliga tillbud ligga hos den stat där olyckan eller det allvarliga tillbudet inträffar, eller hos registreringsstaten i de fall då platsen för olyckan eller det allvarliga tillbudet inte entydigt kan fastställas till någon stats territorium. En stat får delegera uppgiften att genomföra utredningen till en annan stat eller begära assistans från en annan stat. Säkerhetsutredningar i unionen bör genomföras på ett liknande sätt.
- (7) De lärdomar som drogs av genomförandet av rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart⁽⁵⁾ bör användas för att öka effektiviteten i utredningar och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart inom unionen.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 27 maj 2010 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 132, 21.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 september 2010 (ännu inte offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 11 oktober 2010.

⁽⁴⁾ EUT L 167, 4.7.2003, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 14.

- (8) Hänsyn bör tas till de förändringar i de institutionella och rättsliga ramarna som reglerar civil flygsäkerhet inom unionen som har ägt rum sedan antagandet av direktiv 94/56/EG, särskilt inrättandet av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa). Unionsdimensionen av säkerhetsrekommendationer bör också beaktas med hänsyn till att luftfartssäkerhet i allt högre grad regleras på unionsnivå.
- (9) Easa utför på medlemsstaternas vägnar konstruktions-, tillverknings- och registreringsstatens funktioner och uppgifter i samband med typgodkännande, i enlighet med vad som fastställs i Chicagokonventionen och dess bilagor. I detta syfte och i enlighet med bilaga 13 till Chicagokonventionen bör därför Easa erbjudas att delta under en säkerhetsutredning för att, inom sitt behörighetsområde, bidra till utredningens effektivitet och för att säkerställa säker luftfartygskonstruktion, utan att utredningens oberoende påverkas. Nationella civila luftfartsmyndigheter bör på samma sätt erbjudas att delta i säkerhetsutredningarna.
- (10) Med tanke på deras säkerhetsansvar bör personer som har utsetts av Easa och av nationella, civila luftfartsmyndigheter få tillgång till den information som behövs för att bedöma säkerhetskravens effektivitet.
- (11) För att bättre förebygga olyckor och tillbud i luftfarten bör Easa, i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, även delta i utbytet och analysen av information inom ramen för systemen för händelserapportering i enlighet med direktiv 2003/42/EG, men samtidigt undvika intressekonflikter. Denna information bör även på lämpligt sätt skyddas från obehörigt utnyttjande eller utlämnande.
- (12) Att Easa och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna deltar i det informationsutbyte och den informationsanalys som omfattas av direktiv 2003/42/EG, anses kunna främja säkerhetsutredningarna genom online-tillgång till relevant säkerhetsinformation från det centrala upplaget för information om händelser inom civil luftfart.
- (13) Säkerhetsutredningarnas omfattning bör bero på de lärdomar som kan dras av dem för att förbättra flygsäkerheten, särskilt med hänsyn till behovet av en kostnadseffektiv användning av utredningsresurserna inom unionen.
- (14) Säkerhetsutredningar av olyckor och tillbud bör genomföras av eller under kontroll av en oberoende myndighet för säkerhetsutredning för att undvika intressekonflikter och risken för extern påverkan vid avgörandet av orsakerna till de händelser som utreds.
- (15) Myndigheterna för säkerhetsutredning spelar en viktig roll i säkerhetsutredningsprocessen. Deras arbete är av stor betydelse när det gäller att fastställa orsakerna till en olycka eller ett tillbud. Därför måste de få genomföra sina utredningar helt oberoende, samtidigt som de måste tilldelas tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att kunna genomföra utredningarna på ett kraftfullt och effektivt sätt.
- (16) Kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter för säkerhetsutredning bör förstärkas och ett samarbete mellan dessa är nödvändigt för att öka effektiviteten i utredningen och förebyggandet av olyckor och tillbud inom den civila luftfarten i unionen.
- (17) Den samordnande rollen hos myndigheterna för säkerhetsutredning bör erkännas och stärkas inom en europeisk ram, för att skapa ett verkligt mervärde inom flygsäkerheten, genom att bygga på det samarbete som redan finns mellan dessa myndigheter och de i medlemsstaterna tillgängliga utredningsresurserna, vilka bör användas på det mest kostnadseffektiva sättet. Det bästa sättet att åstadkomma sådant erkännande och förstärkande skulle kunna vara genom det europeiska nätverket för myndigheter för säkerhetsutredning inom civil luftfart (*nätverket*), med tydligt fastlagda roller och uppgifter.
- (18) Nätverket bör bedriva sin samordningsverksamhet på ett öppet och självständigt sätt samt ges ett aktivt stöd av unionen.
- (19) Målen för denna förordning kan bättre uppnås genom samarbete med tredjeländer, som skulle kunna ges tillstånd att delta som observatörer i nätverkets arbete.
- (20) Eftersom det är nödvändigt att skapa tydliga rättigheter för säkerhetsutredningar bör medlemsstaterna, i enlighet med gällande lagstiftning vad avser behörigheten för de myndigheter som ansvarar för den rättsliga utredningen och i tillämpliga fall i nära samarbete med dessa myndigheter, säkerställa att de myndigheter som är ansvariga för säkerhetsutredningar kan utföra sina uppgifter på bästa möjliga sätt för flygsäkerhetens skull. Myndigheterna för säkerhetsutredning bör därför ges omedelbart och obehindrat tillträde till olycksplatsen och tillgång till allt som krävs för att uppfylla kraven på en säkerhetsutredning, utan att syftet med en rättslig utredning äventyras.

- (21) Effektiva säkerhetsutredningar är bara möjliga om viktig bevisning är vederbörligen bevarad.
- (22) Systemet för civil flygsäkerhet bygger på återkoppling och lärdomar från olyckor och tillbud som kräver strikt tillämpning av regler om konfidentialitet för att säkerställa den framtida tillgången till värdefulla informationskällor. Detta innebär att känslig säkerhetsinformation bör skyddas på lämpligt sätt.
- (23) En olycka väcker en rad olika allmänintressen, t.ex. i frågor rörande förhindrande av olyckor och god rättskipning. Dessa intressen går utöver de inblandade parternas intressen och händelsen i fråga. För att verkligen kunna garantera att man ser till det övergripande allmänintresset måste man nå rätt balans mellan de olika intressena.
- (24) Det civila luftfartssystemet bör även arbeta för en bestraffningsfri miljö som underlättar spontan rapportering av händelser och bidrar till att främja principen om "rättvissekultur".
- (25) Den information som en person ger inom ramen för säkerhetsutredningar bör inte användas mot denna person, och konstitutionella principer och nationell lagstiftning bör iaktas fullt ut.
- (26) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att begränsa antalet fall där ett beslut om offentliggörande av information som har inhämtats under en säkerhetsutredning kan fattas utan att det medför att rättssystemet påverkas.
- (27) För att förebygga olyckor och tillbud är det viktigt att så snart som möjligt kommunicera all relevant information, framför allt rapporter och säkerhetsrekommendationer som följer av säkerhetsutredningarna.
- (28) De säkerhetsrekommendationer som följer av en utredning av en olycka eller allvarligt tillbud, eller andra källor såsom säkerhetsundersökningar, bör alltid övervägas av den behöriga myndigheten och leda till lämpliga åtgärder för att säkerställa att olyckor och tillbud inom den civila luftfarten förebyggs på ett lämpligt sätt.
- (29) Framtida forskningsframsteg, både i fråga om positionering av luftfartyg i realtid och när det gäller tillgång på distans till uppgifter i färdregistratorn, bör uppmuntras för att göra det möjligt att avsevärt förbättra dels de verktyg som utredarna har till sitt förfogande för att fastställa orsakerna till en olycka, dels kapaciteten att förebygga nya tillbud. En sådan utveckling skulle innebära ett stort framsteg för flygsäkerheten.
- (30) Tidigare erfarenheter har visat att tillförlitliga listor över människor ombord på ett luftfartyg ibland är svåra att få tag i på ett snabbt sätt men även att det är viktigt att upprätta en tidsgräns inom vilken flygbolag kan åläggas att ta fram en sådan lista. Dessutom bör uppgifterna i sådana listor skyddas från obehörigt utnyttjande eller utlämnande. På samma sätt behövs det information om farligt gods ombord på ett luftfartyg som har varit inblandat i en olycka för att minska risken för utredarna på olycksplatsen.
- (31) Det är svårt att efter en flygolycka snabbt fastställa lämplig person som ska kontaktas för att informeras om att en passagerare har befunnits ombord. Passagerare bör därför ges möjlighet att utse en kontaktperson.
- (32) Stöd till offren för flygolyckor och deras anhöriga bör specificeras i tillräcklig grad.
- (33) Det sätt på vilket medlemsstaterna och flygbolagen hanterar en olycka och dess följder är av avgörande betydelse. Medlemsstaterna bör därför ha en beredskapsplan som särskilt omfattar utryckningsinsatser från flygplatsens räddningstjänst samt stöd till offren för flygolyckor inom civil luftfart och deras anhöriga. Flygbolagen bör också ha en plan för stöd till offren för flygolyckor inom civil luftfart och deras anhöriga. I synnerhet bör man fokusera på stödet till och kommunikationen med offren och deras anhöriga, samt deras sammanslutningar.
- (34) De bestämmelser om tillgång till uppgifter, uppgiftshandling och skydd av enskilda som finns i relevant unionslagstiftning bör respekteras till fullo vid tillämpningen av denna förordning.
- (35) Sanktioner bör framför allt göra det möjligt att bestraffa personer som i strid med denna förordning lämnar ut information som skyddas av denna förordning, obstruerar de åtgärder som vidtas av en myndighet för säkerhetsutredning genom att hindra utredarna från att utföra sitt arbete eller vägra att tillhandahålla användbara registreringar, väsentlig information och viktiga dokument genom att gömma, förändra eller förstöra dem, eller har kännedom om att en olycka eller ett allvarligt tillbud har inträffat och inte underrättar de relevanta myndigheterna om detta.

(36) Eftersom målen för denna förordning, nämligen fastställandet av gemensamma bestämmelser på området för säkerhetsutredning inom civil luftfart, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens europeiska omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(37) Direktiv 94/56/EG bör därför upphävas.

(38) Ministeruttalandet om Gibraltars flygplats, som antogs i Córdoba den 18 september 2006 vid det första ministermötet i forumet för dialog om Gibraltar, kommer att ersätta den gemensamma förklaring om Gibraltars flygplats som gjordes i London den 2 december 1987, och full överensstämmelse med detta kommer att betraktas som överensstämmelse med förklaringen från 1987.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning syftar till att förbättra flygsäkerheten genom att säkerställa en hög grad av effektivitet, snabbhet och kvalitet i europeiska säkerhetsutredningar inom civil luftfart, vilkas enda syfte är att förhindra framtida olyckor och tillbud utan att fördela skuld eller ansvar, inklusive genom inrättandet av ett europeiskt nätverk av myndigheter för säkerhetsutredning inom civil luftfart. Den innehåller också bestämmelser om tillgång i rätt tid till information om alla personer och allt farligt gods ombord på ett flygplan som är inblandat i en olycka. Vidare syftar den till att förbättra stödet till offer för flygolyckor och deras anhöriga.

2. När det gäller flygplatsen i Gibraltar ska tillämpningen av denna förordning inte påverka Konungariket Spaniens respektive Förenade kungarikets Storbritannien och Nordirlands rättsliga ståndpunkter i tvisten om överhögheten över det territorium där flygplatsen är belägen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *olycka*: en händelse i samband med handhavandet av ett luftfartyg som, om luftfartyget är bemannat, äger rum

från den tidpunkt då en person stiger ombord på luftfartyget i avsikt att flyga, till dess att alla sådana personer har stigit av, eller, om luftfartyget är obemannat, äger rum från den tidpunkt då luftfartyget är redo att röra sig i syfte att flyga, till dess att det står still vid flygningens slut och det primära framdrivningssystemet är avstängt, och vid vilken

a) någon skadas med dödlig utgång eller kommer till allvarlig skada till följd av:

— sin närvaro ombord på luftfartyget,

— direkt kontakt med någon del av luftfartyget, inbegripet delar som har lossnat från luftfartyget, eller

— direkt utsättande för luftströmmen från en jetmotor,

med undantag för skador som uppkommer av naturliga orsaker, som är självförvållade eller orsakade av andra personer, eller när skadorna drabbar fripassagerare i utrymmen som normalt inte är tillgängliga för passagerare och besättning,

b) luftfartyget utsätts för skada eller strukturella fel som nedsätter luftfartygets strukturella styrka, prestanda eller flygegenskaper, och som normalt kräver en större reparation eller utbyte av den skadade delen, med undantag för motorfel eller motorskada när skadan är begränsad till en enskild motor (däribland kåpor eller tillbehör), eller skador som är begränsade till propellrar, vingspetsar, antenner, givare, luftledare, däck, bromsar, hjul, kåpor, paneler, landningsställsdörrar, vindrutor, luftfartygets skal (såsom mindre bucklor eller hål) eller för mindre skada på huvudrotorblad, stjärtrotorblad, landningsställ och skador av hagel eller fågelkollision (inklusive hål i radomen), eller

c) luftfartyget saknas eller är helt onåbart.

2. *ackrediterad representant*: en person som på grundval av sina kvalifikationer har utsetts av en stat i syfte att delta i en säkerhetsutredning som genomförs av en annan stat. En ackrediterad representant utsedd av en medlemsstat ska komma från en myndighet för säkerhetsutredning.

3. *rådgivare*: en person som på grundval av sina kvalifikationer har utsetts av en stat i syfte att biträda dess ackrediterade representant i en säkerhetsutredning.

4. *orsaker*: handlingar, underlåtelser, händelser eller förhållanden, eller en kombination av dessa, som ledde till olyckan eller tillbudet. En identifiering av orsaker innebär inte någon fördelning av skuld eller att administrativt, civilrättsligt eller straffrättsligt ansvar fastställs.
5. *skada med dödlig utgång*: en skada som en person ådragit sig vid en olycka och som har till följd att personen i fråga avlider inom 30 dagar efter dagen för olyckan.
6. *färdregistrator*: varje form av apparat för registrering som är installerad i ett luftfartyg i syfte att underlätta säkerhetsutredningar av olyckor och tillbud.
7. *tillbud*: en händelse, som inte är en olycka, i samband med handhavandet av ett luftfartyg och som påverkar eller kan påverka driftens säkerhet.
8. *internationella standarder och rekommenderade förfaranden*: internationella standarder och rekommenderade förfaranden för utredning av flygolyckor och tillbud, antagna i enlighet med artikel 37 i Chicagokonventionen.
9. *utredningsledare*: den person som på grundval av sina kvalifikationer svarar för organisationen, genomförandet och kontrollen av säkerhetsutredningen.
10. *operatör*: en fysisk eller juridisk person som sköter eller erbjuder sig att sköta driften av ett eller flera luftfartyg.
11. *inblandad person*: ägaren till, en besättningsmedlem på eller operatören av ett luftfartyg som är inblandat i en olycka eller ett allvarligt tillbud, en person som är inblandad i underhållet, konstruktionen eller tillverkningen av detta luftfartyg eller i utbildningen av dess besättning, eller varje annan person som är inblandad i tillhandahållandet av flygtrafikkontroll, flyginformation eller flygplatstjänster, som har tillhandahållit tjänster avseende luftfartyget eller personal vid den nationella civila luftfartsmyndigheten eller personal vid Easa.
12. *preliminär rapport*: den kommunikation som används för att på ett korrekt sätt sprida den information som erhållits i ett tidigt skede av utredningen.
13. *anhöriga*: familj och/eller nära anhöriga och/eller annan närstående till den som har drabbats av en olycka, i enlighet med definitionerna i den nationella lagstiftningen i offrets hemland.
14. *säkerhetsutredning*: ett förfarande som genomförs av en myndighet för säkerhetsutredning i syfte att förebygga olyckor och tillbud och som inbegriper insamling och analys av information, sammanfattande bedömningar, inklusive fastställandet av orsak(er) och/eller bidragande faktorer samt, i tillämpliga fall, utarbetande av säkerhetsrekommendationer.
15. *säkerhetsrekommendation*: ett förslag från en myndighet för säkerhetsutredning som, på grundval av information som erhållits från en säkerhetsutredning eller andra källor som t.ex. säkerhetsstudier, görs i avsikt att förebygga olyckor och tillbud.
16. *allvarligt tillbud*: ett tillbud som har samband med handhavandet av ett luftfartyg, där omständigheterna pekar på att det förelåg en hög sannolikhet för att en olycka skulle inträffa och vilket, om luftfartyget är bemannat, äger rum från den tidpunkt då en person stiger ombord på luftfartyget i avsikt att flyga, till dess att alla sådana personer har stigit av, eller om luftfartyget är obemannat, äger rum från den tidpunkt då luftfartyget är redo att röra sig i syfte att flyga, till dess att det står still vid flygningens slut och det primära framdrivningssystemet är avstängt (exempel på allvarliga tillbud återfinns i bilagan).
17. *allvarlig skada*: en skada som en person ådragit sig vid en olycka och som
 - a) kräver sjukhusvistelse i mer än 48 timmar, med början inom sju dagar efter den dag som skadan uppkom,
 - b) resulterar i en fraktur (undantaget okomplicerade brott på fingrar, tår eller näsa),
 - c) medför sår som förorsakar allvarlig blödning eller nerv-, muskel- eller senskada,
 - d) medför skada på ett inre organ,
 - e) medför brännskador av andra eller tredje graden, eller brännskador som omfattar mer än 5 % av kroppsytan,

- f) medför bestyrkt utsättande för smittoämnen eller skadlig strålning.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas vid säkerhetsutredningar av olyckor och allvarliga tillbud

- a) som har inträffat på territorierna i de medlemsstater som omfattas av fördragen, i enlighet med medlemsstaternas internationella förpliktelser,
- b) som har inträffat utanför territorierna i de medlemsstater som omfattas av fördragen och som inbegriper luftfartyg som är registrerade i en medlemsstat eller handhas av ett företag som är etablerat i en medlemsstat, när dessa utredningar inte genomförs av en annan stat,
- c) där en medlemsstat har rätt att, enligt internationella standarder och rekommenderade förfaranden, utse en ackrediterad representant för att delta som registreringsstat, operatörens stat, konstruktionsstat eller stat som tillhandahåller information, anläggningar eller experter på begäran av den stat som genomför utredningen,
- d) där en medlemsstat som har ett särskilt intresse till följd av dödsfall eller svåra skador som drabbat dess medborgare har tillåtelse av den stat som genomför utredningen att utse en expert.

2. Denna förordning ska även gälla frågor som avser tillgång inom viss tid till information rörande alla personer och allt farligt gods som finns ombord på ett luftfartyg som är inblandat i en olycka och assistans till offer för luftfartsolyckor och till deras anhöriga.

3. Denna förordning ska inte gälla vid säkerhetsutredningar av olyckor och allvarliga tillbud som inbegriper luftfartyg som används inom militären, tullen, polisen eller liknande om inte den berörda medlemsstaten, i enlighet med artikel 5.4 och nationell lagstiftning, så beslutar.

Artikel 4

Myndighet för säkerhetsutredning inom civil luftfart

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att säkerhetsutredningarna genomförs eller övervakas, utan extern påverkan, av en ständig nationell myndighet för säkerhetsutredning inom civil luftfart (nedan kallad *myndighet för säkerhetsutredning*), som har kompetens att genomföra en oberoende fullständig säkerhets-

utredning antingen på egen hand eller tillsammans med andra myndigheter för säkerhetsutredning.

2. Myndigheten för säkerhetsutredning ska i sin verksamhet vara oberoende, särskilt av de luftfartsmyndigheter som ansvarar för luftvärdighet, certifiering, flygoperationer, underhåll, licensiering, flygkontroll eller flygplatsdrift, samt i allmänhet av varje annan part eller enhet vars intressen eller uppdrag skulle kunna råka i konflikt med de uppgifter som anförtrots myndigheten för säkerhetsutredning eller påverka dess objektivitet.

3. Myndigheten för säkerhetsutredning ska i samband med säkerhetsutredningens genomförande varken be om eller ta emot instruktioner från någon, och den ska ha oinskränkt befogenhet att bestämma över hur säkerhetsutredningarna ska genomföras.

4. Den verksamhet som anförtros en myndighet för säkerhetsutredning får utvidgas till att även omfatta insamling och analys av uppgifter rörande flygsäkerhet, särskilt för ändamål som avser förebyggande av olyckor, förutsatt att dessa aktiviteter inte påverkar dess oberoende ställning och inte medför något ansvar i fråga om regelgivning, förvaltning eller standarder.

5. En säkerhetsöversyn på nationell nivå ska publiceras årligen för att hålla allmänheten informerad om den allmänna flygsäkerhetsnivån. I analysen får de källor från vilka konfidentiell information har erhållits inte avslöjas.

6. Myndigheten för säkerhetsutredning ska av respektive medlemsstat ges de medel som krävs för att kunna utföra sina förpliktelser på ett oberoende sätt och ha möjlighet att erhålla tillräckliga resurser för detta. Särskilt gäller följande:

a) Chefen för myndigheten för säkerhetsutredning och/eller, om myndigheten hanterar olika transportslag, chefen för dess luftfartsenhet, ska ha den erfarenhet och kompetens på området säkerhet inom civil luftfart som krävs för att kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med denna förordning och nationell lagstiftning.

b) Utredarna ska få en position som ger dem nödvändiga garantier för oberoende.

c) Myndigheten för säkerhetsutredning ska omfatta minst en tillgänglig utredare som kan fungera som utredningsledare vid en större luftfartsolycka.

d) Myndigheten för säkerhetsutredning ska tilldelas en budget som gör att den kan utföra sina uppgifter.

- e) Myndigheten för säkerhetsutredning ska, antingen direkt eller genom sådant samarbete som avses i artikel 6, eller genom arrangemang med andra nationella myndigheter eller enheter, förfoga över kvalificerad personal och ändamålsenliga anläggningar, däri inbegripet kontor och hangarer, för att möjliggöra förvaring och undersökning av luftfartyget, dess innehåll och dess vrak.

Artikel 5

Utredningsskyldighet

1. Alla olyckor eller allvarliga tillbud som inbegriper andra luftfartyg än de som anges i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet⁽¹⁾ ska omfattas av en säkerhetsutredning i den medlemsstat på vars territorium olyckan eller det allvarliga tillbudet inträffade.

2. När ett luftfartyg, annat än de luftfartyg som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 216/2008, som är registrerat i en medlemsstat är inblandat i en olycka eller allvarligt tillbud på en plats som inte entydigt kan anses tillhöra någon stats territorium ska säkerhetsutredningen genomföras av myndigheten för säkerhetsutredning i den medlemsstat där luftfartyget är registrerat.

3. Omfattningen av de säkerhetsutredningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 och hur dessa ska genomföras ska fastställas av myndigheten för säkerhetsutredning, med hänsyn till de lärdomar som den kan förväntas dra av sådana utredningar med avseende på förbättring av flygsäkerheten, inbegripet för luftfartyg med en maximal startmassa under eller lika med 2 250 kg.

4. Om de kan förväntas dra lärdomar av betydelse för flygsäkerheten får myndigheterna för säkerhetsutredning besluta att, i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning, utreda andra tillbud än de som avses i punkterna 1 och 2 samt olyckor eller allvarliga tillbud som gäller andra typer av luftfartyg.

5. De säkerhetsutredningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 får inte i något fall gälla fördelning av skuld eller ansvar. De ska vara oberoende av, skilda från och inte vara till förfång för rättsliga eller administrativa förfaranden för att fördela skuld eller ansvar.

Artikel 6

Samarbete mellan myndigheter för säkerhetsutredning

1. En myndighet för säkerhetsutredning från en medlemsstat får begära bistånd av andra medlemsstaters myndigheter för

säkerhetsutredning. När en myndighet för säkerhetsutredning efter en begäran går med på att ge sådant bistånd ska det i största möjliga utsträckning tillhandahållas kostnadsfritt.

2. En myndighet för säkerhetsutredning får, genom överenskommelse med en annan myndighet för säkerhetsutredning, delegera uppgiften att genomföra en utredning av en olycka eller ett allvarligt tillbud till den myndigheten, och ska då underlätta den andra myndighetens utredningsförfarande.

Artikel 7

Europeiskt nätverk för myndigheter för säkerhetsutredning inom civil luftfart

1. Medlemsstaterna ska se till att deras myndigheter för säkerhetsutredning inrättar ett europeiskt nätverk för myndigheter för säkerhetsutredning inom civil luftfart (nedan kallat *nätverket*) som består av cheferna för myndigheterna för säkerhetsutredning i de olika medlemsstaterna och/eller, om myndigheten hanterar olika transportslag, chefen för dess luftfartsenhet, eller av deras representanter, däribland en ordförande som valts bland dessa för en period på tre år.

I nära samarbete med nätverkets medlemmar ska ordföranden upprätta en årlig verksamhetsplan för nätverket som ska uppfylla de mål och ansvarsområden som anges i punkterna 2 och 3. Kommissionen ska överlämna verksamhetsplanen till Europaparlamentet och rådet. Ordföranden ska även upprätta dagordningen för nätverkets möten.

2. Nätverket ska sträva efter att ytterligare förbättra kvaliteten på de utredningar som genomförs av myndigheterna för säkerhetsutredning och till att öka myndigheternas oberoende. Framför allt ska det arbeta för att uppnå en hög standard på utredningsmetoder och utbildning av utredare.

3. För att uppnå målen i punkt 2 ska nätverket framför allt ha ansvar för att

a) ta fram förslag och ge råd till unionens institutioner i alla frågor som avser utarbetandet och genomförandet av policy och regelverk inom unionen i fråga om säkerhetsutredningar och förebyggande av olyckor och tillbud,

b) utveckla utbytet av information som kan förbättra flygsäkerheten och aktivt främja ett strukturerat samarbete mellan myndigheterna för säkerhetsutredningar, kommissionen, Easa och de nationella myndigheterna för civil luftfart,

⁽¹⁾ EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

- c) samordna och organisera, när så är lämpligt, kollegial granskning, relevant utbildningsverksamhet och kunskapsutvecklingsprogram för utredarna,
- d) verka för bästa säkerhetsutredningspraxis med sikte på att ta fram en gemensam säkerhetsutredningsmetodologi inom unionen och skapa ett register över sådan praxis,
- e) stärka utredningskapaciteten hos myndigheterna för säkerhetsutredning, särskilt genom att utveckla och administrera ett system för att dela resurser,
- f) på begäran från myndigheterna för säkerhetsutredning och för tillämpningen av artikel 6 tillhandahålla lämpligt stöd, inbegripet, men inte begränsat till, en förteckning över utredare, utrustning och kapacitet i andra medlemsstater som kan användas av den myndighet som genomför utredningen,
- g) ha tillgång till informationen i den databas som avses i artikel 18 och analysera säkerhetsrekommendationerna som finns i den, i syfte att identifiera viktiga säkerhetsrekommendationer av relevans för hela unionen,

4. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om nätverkets arbete. Europaparlamentet ska också alltid informeras när rådet eller kommissionen lämnar en begäran till nätverket.

5. Nätverkets medlemmar ska varken be om eller ta emot instruktioner från något organ, vilket skulle kunna påverka säkerhetsutredningarnas oberoende ställning.

6. Easa ska, när så är lämpligt, inbjudas till nätverkets möten som observatör. Nätverket får även bjuda in observatörer från myndigheter för säkerhetsutredning från tredjeländer och andra relevanta experter att närvara vid dess möten.

7. Kommissionen ska vara nära knuten till nätverkets arbete och ska få det stöd som krävs från nätverket när det gäller relevanta aspekter i samband med utvecklingen av unionens policy för och lagstiftning om förebyggande och utredning av olyckor inom civil luftfart. Kommissionen ska ge nätverket det stöd som krävs, vilket ska innefatta, men inte begränsas till, stöd till förberedelser inför och anordnande av mötena och för publicering av en årlig verksamhetsberättelse om nätverkets arbete. Kommissionen ska överlämna denna verksamhetsberättelse till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Deltagande i säkerhetsutredningar av Easa och nationella myndigheter för civil luftfart

1. Myndigheterna för säkerhetsutredning ska, förutsatt att kravet på att undvika intressekonflikt uppfylls, erbjuda Easa och nationella myndigheter för civil luftfart i de berörda medlemsstaterna att, inom ramen för deras respektive behörighet, utse en representant som ska delta

a) som rådgivare till utredningsledaren i alla säkerhetsutredningar enligt artikel 5.1 och 5.2, på en medlemsstats territorium eller på en sådan plats som avses i artikel 5.2 under övervakning av utredningsledaren och efter dennes gottfinnande,

b) i egenskap av rådgivare, som i enlighet med denna förordning utsetts att bistå medlemsstaternas ackrediterade representant(er) vid en eventuell säkerhetsutredning som genomförs i ett tredjeland, till vilken en myndighet för säkerhetsutredning getts möjlighet att utse en ackrediterad representant i enlighet med internationella standarder och rekommenderade förfaranden för utredning av flygolyckor och tillbud under en ackrediterad representants överinseende.

2. De deltagare som avses i punkt 1 ska i synnerhet ha rätt att

a) besöka olycksplatsen och undersöka vraket,

b) föreslå områden för förhör och ta emot uppgifter från vittnen,

c) erhålla kopior av alla relevanta dokument och inhämta relevanta fakta,

d) ta del av utskriften av registrerat material, med undantag för röst- eller bildregistratorer i cockpit,

e) delta i utredningsaktiviteter utanför olycksplatsen, t.ex. undersökningar av komponenter, tester och simuleringar, tekniska genomgångar och möten om utredningens fortskridande, med undantag för aktiviteter som avser fastställande av orsaker eller utarbetande av säkerhetsrekommendationer.

3. Easa och de nationella myndigheterna för civil luftfart ska stödja de utredningar som de deltar i genom att tillhandahålla den information, de rådgivare och den utrustning som efterfrågas till den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning.

*Artikel 9***Skyldighet att lämna underrättelse om olyckor och allvarliga tillbud**

1. Alla inblandade personer som har kännedom om att en olycka eller ett allvarligt tillbud har inträffat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten för säkerhetsutredning i den medlemsstat på vars territorium olyckan eller det allvarliga tillbudet inträffade.

2. Myndigheten för säkerhetsutredning ska utan dröjsmål och i enlighet med internationella standarder och rekommenderade förfaranden underrätta kommissionen, Easa, Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) samt de berörda medlemsstaterna och tredjeländerna om alla olyckor och allvarliga tillbud som den fått underrättelse om.

*Artikel 10***Medlemsstaternas deltagande i säkerhetsutredningar**

1. När en annan medlemsstat eller ett tredjeland lämnar underrättelse om att en olycka eller ett allvarligt tillbud har inträffat ska den eller de medlemsstater som är registreringsstat, operatörens stat, konstruktionsstat och tillverkningsstat snarast möjligt informera den medlemsstat eller det tredjeland på vars territorium olyckan eller det allvarliga tillbudet inträffade om huruvida man avser att utse en ackrediterad representant i enlighet med internationella standarder och rekommenderade förfaranden. Om en sådan ackrediterad representant utses ska även representantens namn och kontaktuppgifter meddelas samt beräknat ankomstdatum, om den ackrediterade representanten avser att resa till det land som skickade underrättelsen.

2. Ackrediterade representanter för konstruktionsstaten ska utses av myndigheten för säkerhetsutredning i den medlemsstat på vars territorium innehavaren av certifikatet för luftfartygets eller motoranläggningens typkonstruktion har sitt huvudsakliga säte.

*Artikel 11***Säkerhetsutredarnas ställning**

1. Utredningsledaren ska genom sin befattning hos en myndighet för säkerhetsutredning och utan hinder av eventuella rättsliga utredningar ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla det som krävs för säkerhetsutredningen.

2. Utan hinder av eventuella skyldigheter i fråga om konfidentialitet enligt unionsrättsakter eller nationell lagstiftning ska utredningsledaren särskilt ha rätt att

a) erhålla direkt, obegränsad och obehindrad tillgång till platsen för olyckan eller tillbudet, samt till luftfartyget, dess innehåll eller dess vrak,

b) säkerställa en omedelbar förteckning över bevis, och säkerställa kontrollerad bortforsling av vrakdelar eller andra delar för undersökning eller analys,

c) erhålla omedelbar tillgång till och kontroll över färdregistratorerna, innehållet i dem och all annan relevant registrering,

d) begära och bidra till en fullständig obduktion av dödssoffrens kroppar och få omedelbar tillgång till obduktionsresultaten eller resultaten från prover som tagits,

e) begära en medicinsk undersökning av de personer som var inblandade i luftfartygets handhavande eller begära att tester utförs på prover som tagits från sådana personer, och att få omedelbar tillgång till resultaten av dessa prover,

f) kalla och höra vittnen och begära att de lämnar eller tar fram information eller bevisning som är relevant för säkerhetsutredningen,

g) erhålla obehindrad tillgång till alla relevanta uppgifter eller noteringar som innehas av luftfartygets ägare, innehavaren av certifikatet för typkonstruktion, den ansvariga underhållsorganisationen, utbildningsorganisationen, luftfartygets operatör eller tillverkare, de myndigheter som ansvarar för civil luftfart, Easa och tillhandahållare av flygtrafiktjänster och flygplatsdrift.

3. Utredningsledaren ska låta utsträcka de befogenheter som anges i punkt 2 till sina experter och deras rådgivare samt till de ackrediterade representanterna och deras experter och rådgivare, i den utsträckning det är nödvändigt för att de ska kunna delta effektivt i säkerhetsutredningen. Dessa befogenheter påverkar inte de utredares och experters rättigheter som utses av den myndighet som har ansvaret för den rättsliga utredningen.

4. Personer som deltar i säkerhetsutredningar ska fullgöra sina uppgifter på ett oberoende sätt och ska varken be om eller ta emot instruktioner från någon, utom från utredningsledaren eller den ackrediterade representanten.

Artikel 12

Samordning av utredningar

1. Om även en rättslig utredning inleds ska utredningsledaren underrättas om detta. I detta fall ska utredningsledaren säkerställa spårbarheten och handha förvaringen av färdregistratorer och alla fysiska bevis. Den rättsliga myndigheten får utse en tjänsteman från den myndigheten att följa med färdregistratorerna eller de fysiska bevisen till den plats där uppläsningen eller behandlingen ska göras. Om undersökningen eller analysen av sådana fysiska bevis kan modifiera, ändra eller förstöra dem, ska förhandsgodkännande från de rättsliga myndigheterna krävas, utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning. Om ett sådant godkännande inte ges i enlighet med förhandsavtalen i punkt 3 inom skälig tid, och senast inom två veckor efter begäran, får utredningsledaren ändå genomföra undersökningen eller analysen. Om den rättsliga myndigheten har rätt att beslagta bevis ska undersökningsledaren ha direkt och obegränsad tillgång till och rätt att använda sådana bevis.

2. Om det under säkerhetsutredningens gång framkommer eller uppstår misstankar om att en olaglig handling enligt nationell lagstiftning, såsom nationell lagstiftning om olycksutredning, bidrog till olyckan eller det allvarliga tillbudet, ska utredningsledaren omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta. Om inte annat följer av artikel 14 ska den relevanta information som samlats in under säkerhetsutredningen omedelbart delges dessa myndigheter, och relevant material får också på begäran överföras till dessa myndigheter. Förmedling av den informationen och det bevismaterialet ska inte påverka den befogenhet som myndigheten för säkerhetsutredning har att fortsätta säkerhetsutredningen i samordning med de myndigheter till vilka kontrollen över platsen kan ha överförts.

3. Medlemsstaterna ska se till att myndigheter för säkerhetsutredning, och andra myndigheter som kan förmodas delta i verksamhet i samband med säkerhetsutredningen, såsom rättsliga myndigheter, myndigheter för civil luftfart, räddningsmyndigheter, har arrangemang på förhand för samarbete.

Dessa arrangemang ska respektera den säkerhetsutredande myndighetens oberoende och möjliggöra en skyndsam och effektiv teknisk undersökning. Förhandsarrangemangen ska täcka följande områden:

- a) Tillträde till olycksplatsen.
- b) Bevarande av och tillgång till bevis.
- c) Inledande och fortlöpande rapportering om de olika förfarandenas status.

- d) Informationsutbyte.
- e) Lämplig användning av säkerhetsinformation.
- f) Konfliktlösning.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om dessa arrangemang och kommissionen ska vidarebefordra den informationen till nätverkets ordförande, Europaparlamentet och rådet för kännedom.

Artikel 13

Bevarande av bevis

1. Den medlemsstat på vars territorium olyckan eller det allvarliga tillbudet inträffade ska vara ansvarig för att säkerställa en säker behandling av alla bevis, för att vidta alla rimliga åtgärder för att skydda sådana bevis och för att luftfartyget, dess innehåll och dess vrak hålls i säkert förvar under den tidsperiod som krävs för en säkerhetsutredning. Skydd av bevis ska innefatta bevarande, genom foton eller andra metoder, av bevis som kan komma att avlägnas, utplånas, försvinna eller förstöras. Säkert förvar ska innefatta skydd mot ytterligare skada, tillträde av obehöriga, stöld och förstöring.

2. I avvaktan på säkerhetsutredarnas ankomst får ingen ändra på olycksplatsens skick, ta några prov från den, göra någon förflyttning av eller provtagning från luftfartyget, dess innehåll eller dess vrak, eller röra eller flytta på det, med undantag för sådana åtgärder som kan vara nödvändiga av säkerhetsskäl eller för att bistå skadade personer, eller om de myndigheter som har kontroll över platsen har gett uttryckligt tillstånd, om möjligt, i samråd med myndigheten för säkerhetsutredning.

3. Alla inblandade personer ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att bevara dokument, material och registrerade uppgifter som har ett samband med händelsen, särskilt för att förhindra att registreringar av samtal och larm efter flygningen raderas.

Artikel 14

Skydd av känslig säkerhetsinformation

1. Följande uppgifter ska inte göras tillgängliga eller användas för andra ändamål än säkerhetsutredningen, nämligen

- a) alla utsagor som myndigheten för säkerhetsutredning har inhämtat från personer under säkerhetsutredningens gång,
- b) uppgifter som röjer identiteten hos personer som har avgett vittnesmål inom ramen för säkerhetsutredningen,

- c) information som samlats in av myndigheten för säkerhetsutredning och som är av särskilt känslig och privat natur, inklusive information om enskilda personers hälsa,
- d) arbetsmaterial som sedan framställs under utredningens gång, t.ex. anteckningar, utkast, yttranden skrivna av utredarna, yttranden som gjorts i samband med analys av information, inklusive information från färdregistrator,
- e) information och bevis som tillhandahålls av utredare från andra medlemsstater eller tredjeländer i enlighet med internationella standarder och rekommenderade förfaranden, om den myndigheten för säkerhetsutredning så begär,
- f) utkast till preliminära rapporter, slutrapporter eller preliminära utlåtanden,
- g) röst- eller bildregistreringar i cockpit och transkriberingar av dessa, samt röstregistreringar från flygkontrollenheter, samtidigt som det tillses att information som inte är relevant för säkerhetsutredningen, i synnerhet information av privatnatur, skyddas på lämpligt sätt utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3.

2. Följande uppgifter får inte lämnas ut eller användas för andra ändamål än säkerhetsutredning, eller för andra ändamål som syftar till att förbättra flygsäkerheten:

- a) All kommunikation mellan personer som har varit inblandade i luftfartygets handhavande.
- b) Skriftliga eller elektroniska registreringar och transkriberingar av registreringar från flygkontrollenheter, inklusive rapporter och resultat som tagits fram för interna ändamål.
- c) Följebrev till säkerhetsrekommendationer från myndigheten för säkerhetsutredning till mottagaren, om den myndighet för säkerhetsutredning som utfärdar rekommendationen så begär.
- d) Händelserapporter som lämnas in enligt direktiv 2003/42/EG.

Data från färdregistratorer får inte lämnas ut eller användas för andra ändamål än säkerhetsutredning och luftvärdighets- eller underhållssyften, såvida inte sådana uppgifter avidentifieras eller utlämnas enligt säkra förfaranden.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får den domstol eller den myndighet som är behörig att besluta om utlämnande av handlingar enligt nationell lagstiftning besluta att fördelarna med att lämna ut de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 för något annat ändamål som är tillåtet i lag uppväger de ogynnsamma inhemska och internationella följder som en sådan åtgärd kan ha för den aktuella säkerhetsutredningen eller framtida säkerhetsutredningar. Medlemsstaterna får besluta att begränsa de fall där ett sådant beslut om utlämnande får fattas, med beaktande av unionsrättsakterna.

Sådan överföring av uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 till en annan medlemsstat för andra ändamål än säkerhetsutredning, samt i fråga om punkt 2 för andra ändamål än att förbättra flygsäkerheten får tillåtas i den mån den överförande medlemsstatens nationella lagstiftning så medger. Behandling eller utlämnande av uppgifter som tagits emot genom sådan överföring av myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får endast tillåtas efter samråd med den överförande medlemsstaten och i enlighet med den mottagande medlemsstatens nationella lagstiftning.

4. Endast de uppgifter som är absolut nödvändiga för de syften som avses i punkt 3 får lämnas ut.

Artikel 15

Överföring av information

1. Anställda vid den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning, eller varje annan person som anlitas för att delta i eller bidra till säkerhetsutredningen, ska vara bunden av tillämpliga regler om tystnadsplikt, vilket inbegriper skydd av anonymiteten för dem som är inblandade i en olycka eller ett tillbud, enligt tillämplig lagstiftning.

2. Utan att det påverkar kraven i artiklarna 16 och 17 ska den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning överföra den information som den anser är relevant för att förebygga en olycka eller ett allvarligt tillbud till personer som ansvarar för tillverkning eller underhåll av luftfartyg eller luftfartsutrustning, samt till enskilda personer eller juridiska personer med ansvar för luftfartygs handhavande eller för utbildning av personalen.

3. Utan att det påverkar kraven i artiklarna 16 och 17 ska den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredningen och den eller de ackrediterade representanter som avses i artikel 8 lämna ut relevanta faktauppgifter som erhållits under säkerhetsutredningen till Easa och de nationella civila luftfartsmyndigheterna, med undantag för sådan information som avses i artikel 14.1 eller som skulle ge upphov till en intressekonflikt. Den information som Easa och de nationella civila luftfartsmyndigheterna tar emot ska skyddas i enlighet med artikel 14 samt tillämpliga unionsrättsakter och nationell lagstiftning.

4. Den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning ska ha befogenhet att informera offren och deras anhöriga eller deras sammanslutningar, eller offentliggöra information om de faktiska iakttagelser som gjorts, säkerhetsutredningens fortskridande, eventuella preliminära rapporter eller slutsatser och/eller säkerhetsrekommendationer, under förutsättning att detta inte äventyrar säkerhetsutredningens syften och att det sker i full överensstämmelse med tillämplig lagstiftning i fråga om skydd av personuppgifter.

5. Innan de uppgifter som avses i punkt 4 offentliggörs ska den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning informera offren och deras anhöriga eller deras organisationer på ett sätt som inte äventyrar säkerhetsutredningens syften.

Artikel 16

Utredningsrapport

1. Varje säkerhetsutredning ska redovisas i en rapport som ska utarbetas på ett sätt som är lämpligt i förhållande till olyckans eller det allvarliga tillbudets art och svårighetsgrad. I rapporten ska det anges att det enda syftet med säkerhetsutredningen är att förebygga framtida olyckor och tillbud utan att fördela skuld eller ansvar. Rapporten ska, om lämpligt, innehålla säkerhetsrekommendationer.

2. I rapporten ska anonymiteten för varje enskild person som har varit inblandad i olyckan eller det allvarliga tillbudet skyddas.

3. Om säkerhetsutredningar ger upphov till rapporter innan utredningen slutförts får myndigheten för säkerhetsutredning, innan rapporterna offentliggörs, begära in kommentarer från de berörda myndigheterna, inbegripet Easa, och genom dessa myndigheter innehavaren av certifikatet för typkonstruktion samt den berörda tillverkaren och operatören. De ska vara bundna av de tillämpliga bestämmelserna om tystnadsplikt när det gäller samrådets innehåll.

4. Innan den slutliga rapporten offentliggörs ska myndigheten för säkerhetsutredning begära in kommentarer från de berörda myndigheterna, inbegripet från Easa, och genom dessa myndigheter från innehavaren av certifikatet för typkonstruktion samt den berörda tillverkaren och operatören, som ska vara bundna av de tillämpliga bestämmelserna om tystnadsplikt när det gäller samrådets innehåll. När sådana kommentarer begärs ska myndigheten för säkerhetsutredning följa internationella standarder och rekommenderade förfaranden.

5. Den information som omfattas av artikel 14 ska bara tas med i en rapport om den är relevant för analysen av olyckan eller det allvarliga tillbudet. Information eller delar av informationen som inte är relevanta för analysen får inte lämnas ut.

6. Myndigheten för säkerhetsutredning ska offentliggöra slutrapporten snarast möjligt och om möjligt inom tolv månader efter dagen för olyckan eller det allvarliga tillbudet.

7. Om slutrapporten inte kan offentliggöras inom tolv månader, ska myndigheten för säkerhetsutredning lämna ett preliminärt utlåtande vid åtminstone varje årsdag efter olyckan eller det allvarliga tillbudet, i vilket utredningens fortskridande samt eventuella säkerhetsfrågor som uppkommit ska beskrivas.

8. Myndigheten för säkerhetsutredning ska snarast möjligt översända en kopia av slutrapporterna och säkerhetsrekommendationerna till

- a) de berörda staternas myndigheter för säkerhetsutredning respektive för civil luftfart och till Icao, i enlighet med internationella standarder och rekommenderade förfaranden,
- b) mottagarna av rapportens säkerhetsrekommendationer,
- c) kommissionen och Easa med undantag för om rapporterna finns offentligt tillgängliga på elektronisk väg, då myndigheten bara ska underrätta dem om detta.

Artikel 17

Säkerhetsrekommendationer

1. Myndigheten för säkerhetsutredning ska i varje skede av säkerhetsutredningen och efter att ha konsulterat berörda parter, genom ett daterat följebrev till de lämpliga berörda myndigheterna, inklusive myndigheter i andra medlemsstater eller tredjeländer, rekommendera de förebyggande åtgärder som den anser det vara nödvändigt att omedelbart vidta för att förbättra flygsäkerheten.

2. En myndighet för säkerhetsutredning får även utfärda säkerhetsrekommendationer på grundval av studier eller analyser av en rad undersökningar, eller annan verksamhet som utförs i enlighet med artikel 4.4.

3. En säkerhetsrekommendation får inte under några omständigheter ge upphov till en presumtion om skuld eller ansvar för en olycka, ett allvarligt tillbud eller ett tillbud.

*Artikel 18***Uppföljning av säkerhetsrekommendationer och databas för säkerhetsrekommendationer**

1. Mottagaren av en säkerhetsrekommendation ska bekräfta mottagandet av följebrevet, samt inom 90 dagar från mottagandet av brevet underrätta den myndighet för säkerhetsutredning som har utfärdat rekommendationen om de åtgärder som adressaten har vidtagit eller överväger att vidta och, i tillämpliga fall, om den tid som krävs för att slutföra dem, och om inga åtgärder vidtas ange orsakerna till detta.

2. Myndigheten för säkerhetsutredning ska inom 60 dagar från mottagandet av svaret underrätta mottagaren av säkerhetsrekommendationen om huruvida den anser att svaret är tillfredsställande eller ej samt lämna en motivering om den inte instämmer i beslutet att inte vidta någon åtgärd.

3. Alla myndigheter för säkerhetsutredning ska införa rutiner för att förteckna svaren på de säkerhetsrekommendationer som de har utfärdat.

4. Alla instanser som mottar säkerhetsrekommendationer, inklusive de myndigheter som ansvarar för säkerheten inom den civila luftfarten på medlemsstats- och unionsnivå, ska införa rutiner för att övervaka utvecklingen när det gäller de åtgärder som vidtas med anledning av de säkerhetsrekommendationer som mottas.

5. Myndigheterna för säkerhetsutredning ska i det centrala upplag som inrättats enligt kommissionens förordning (EG) nr 1321/2007 av den 12 november 2007 om genomförandebestämmelser för att i ett centralt upplag integrera information om händelser inom civil luftfart som utbyts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG⁽¹⁾ registrera alla säkerhetsrekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 17.1 och 17.2, samt svaren på dessa. Myndigheterna för säkerhetsutredning ska på samma sätt registrera alla säkerhetsrekommendationer som mottas från tredjeländer i detta centrala upplag.

*Artikel 19***Händelserapportering**

1. Easa och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska i samarbete delta i det informationsutbyte och den informationsanalys som omfattas av direktiv 2003/42/EG. Detta ska omfatta att ge utvalda personer onlinetillgång till den information som finns i det upplag som inrättats genom förordning (EG) nr 1321/2007, inbegripet information som direkt identifierar det luftfartyg som är föremål för en händelserapport, såsom dess serie- eller registreringsnummer om dessa finns till-

gängliga. Sådan tillgång ska inte omfatta information som identifierar den operatör som är föremål för händelserapporten.

2. Easa och de myndigheter i medlemsstaterna som anges i punkt 1 ska säkerställa konfidentialiteten när det gäller sådan information, i enlighet med tillämplig lagstiftning, och begränsa dess användning till vad som är strikt nödvändigt för att uppfylla sina säkerhetsrelaterade skyldigheter. I detta sammanhang ska denna information endast användas för att analysera utvecklingen inom flygsäkerhetsområdet som kan utgöra en grund för anonyma säkerhetsrekommendationer eller luftvärdighetsdirektiv utan att fördela skuld eller ansvar.

*Artikel 20***Information om personer och farligt gods ombord**

1. Unionens flygbolag som ankommer till eller avgår från, och flygbolag från tredjeländer som avgår från, en flygplats belägen på territorierna i de medlemsstater som omfattas av fördragen, ska införa rutiner som gör det möjligt att

- a) så snart som möjligt och senast inom två timmar från underrättelsen om att ett luftfartyg har råkat ut för en olycka ta fram en validerad förteckning, baserad på bästa tillgängliga uppgifter, över alla personer ombord, och
- b) omedelbart efter underrättelsen om att ett luftfartyg har råkat ut för en olycka ta fram en förteckning över farligt gods ombord.

2. De förteckningar som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga för den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning, den myndighet som av varje medlemsstat har utsetts att handha förbindelserna med de anhöriga till ombordvarande personer samt, vid behov, medicinska enheter som kan behöva informationen för att behandla offren.

3. För att passagerarnas anhöriga snabbt ska kunna få information om att deras anhöriga varit ombord på ett flygplan som varit inblandat i en olycka, ska flygbolagen erbjuda resenären möjligheten att ange namn och kontaktuppgifter på den person som ska kontaktas vid en eventuell olycka. Flygbolagen får endast använda dessa uppgifter om en olycka inträffar och de får inte lämnas vidare till en tredje part eller utnyttjas i kommersiellt syfte.

4. Namnet på en person ombord får inte offentliggöras innan anhöriga till denna person har underrättats av de relevanta myndigheterna. Den förteckning som anges i punkt 1 a ska vara konfidentiell, i enlighet med unionsrättsakter och nationell lagstiftning, och namnen på de enskilda personer som finns upptagna på förteckningen ska, om inget annat framgår av denna lagstiftning, endast offentliggöras om de anhöriga till personerna ombord inte har motsatt sig detta.

⁽¹⁾ EUT L 294, 13.11.2007, s. 3.

Artikel 21

Stöd till offren för flygolyckor och deras anhöriga

1. För att på EU-nivå skapa mer heltäckande och enhetliga åtgärder vid olyckor, ska varje medlemsstat upprätta en beredskapsplan för luftfartsolyckor på nationell nivå. Denna beredskapsplan ska även omfatta stöd till offren för flygolyckor inom civil luftfart och deras anhöriga.

2. Medlemsstater ska se till att varje flygbolag som etablerats på deras territorium har utarbetat en plan för stöd till offren för olyckor inom civil luftfart och deras anhöriga. Dessa planer ska särskilt beakta det psykologiska stödet till offren för olyckor inom civil luftfart och deras anhöriga och göra det möjligt för flygbolaget att hantera en stor olycka. Medlemsstaterna ska granska stödplanerna för de flygbolag som är etablerade på deras territorier. Medlemsstaterna ska även uppmuntra flygbolag från tredjeländer som verkar inom unionen att anta en plan för stöd till offren för olyckor inom civil luftfart och deras anhöriga.

3. När en olycka inträffar ska den medlemsstat som ansvarar för utredningen, den medlemsstat där det olycksdrabbade luftfartygets flygbolag är etablerat eller den medlemsstat som haft ett betydande antal medborgare ombord på det luftfartyg som var inblandat i olyckan utse en person för kontakt med och information till offren och deras anhöriga.

4. En medlemsstat eller ett tredjeländ som har ett särskilt intresse i en olycka som har inträffat på territorierna i de medlemsstater som omfattas av fördragen, till följd av dödsfall eller svåra skador som drabbat dess medborgare, ska ha rätt att utse en expert som ska vara berättigad att

- a) besöka olycksplatsen,
- b) få tillgång till relevanta fakta, som har godkänts för offentligt utlämnande av den ansvariga myndigheten för säkerhetsutredning, samt till information om utredningens fortskridande,
- c) få en kopia av slutrapporten.

5. En expert som utsetts i enlighet med punkt 4 får, med förbehåll för tillämplig gällande lagstiftning, medverka vid identifiering av offer och delta i möten med överlevande från expertens stat.

6. I enlighet med artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer⁽¹⁾, ska även lufttrafikföretag från tredjeländer uppfylla de försäkringskrav som fastställs i den förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 1.

Artikel 22

Tillgång till handlingar och skydd för personuppgifter

1. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

2. Denna förordning ska tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽⁴⁾.

Artikel 23

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om tillämpliga sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 24

Ändring av förordningen

Översyn av denna förordning ska ske senast den 3 december 2014. Om kommissionen anser att denna förordning bör ändras ska den uppmana nätverket att avge ett preliminärt yttrande, som även ska vidarebefordras till Europaparlamentet, rådet, medlemsstaterna och Easa.

Artikel 25

Upphävande

Direktiv 94/56/EG ska härmed upphöra att gälla.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 oktober 2010.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

O. CHASTEL

Ordförande

BILAGA

Förteckning över exempel på allvarliga tillbud

Tillbudena i denna förteckning är typiska exempel på tillbud som sannolikt är allvarliga tillbud. Förteckningen är inte uttömmande och tjänar endast som vägledning för att definiera begreppet allvarligt tillbud.

- Ett tillfälle då en kollision eller en riskfylld situation endast kan undvikas genom en undanmanöver eller när en undanmanöver skulle ha varit lämplig.
 - Kontrollerad flygning mot terräng, som endast med obetydlig marginal har kunnat undvikas.
 - Avbruten start på en avstängd eller redan upptagen rullbana, taxibana, med undantag för godkända operationer av helikoptrar, eller på en ej tilldelad rullbana.
 - Start från en avstängd eller redan upptagen rullbana, taxibana, med undantag för godkända operationer av helikoptrar, eller från en ej tilldelad rullbana.
 - Landningar eller landningsförsök på en avstängd eller redan upptagen rullbana, taxibana, med undantag för godkända operationer av helikoptrar, eller på en ej tilldelad rullbana.
 - En allvarlig avvikelser från förväntade prestanda vid start eller begynnande stigning.
 - Eld och rök i passagerarkabinen eller i lastrum, eller motorbrand, även när dessa bränder släcks med hjälp av brandsläckningsmaterial.
 - Situationer där flygbesättningen har akut behov av att använda syremasker.
 - Strukturell skada på luftfartyget eller motorskada, inklusive sådana skador på en turbinmotor som innebär att delar slungas ut ur motorn, vilken inte klassificeras som en olycka.
 - Ett flertal funktionsfel i ett eller flera av luftfartygets system som allvarligt påverkar handhavandet av luftfartyget.
 - Händelser där en medlem av besättningen under flygning blivit påverkad på ett sådant sätt att denne inte kan utföra sitt arbete.
 - En bränslemängd som kräver att piloten anmäler en nödsituation.
 - Fall av intrång på rullbanan, klassade som allvarlighetsgrad A enligt Manual on the Prevention of Runway Incursions (Icao dok. 9870), som innehåller information om allvarlighetsgrader.
 - Tillbud i samband med start eller landning. Tillbud som t.ex. landning framför eller bortom rullbanan, eller där luftfartyget kanar av banan.
 - Systemfel, väderfenomen, flygning utanför tillåtet flygområde eller andra händelser som skulle ha kunnat försaka svårigheter att bevara kontrollen över luftfartyget.
 - Ett eller flera fel i ett "redundant"-system som är obligatoriskt för styrning och navigering av luftfartyg.
-

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 27 september 2010

om EU:s ståndpunkt beträffande antagandet av beslutet av gemensamma Cariforum–EU-rådet, som inrättats genom avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, om ändring av bilaga IV till avtalet i syfte att införliva Samväldet Bahamas åtaganden

(2010/669/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*) undertecknades den 15 oktober 2008 och har tillämpats provisoriskt sedan den 29 december 2008.
- (2) Enligt artikel 63 i avtalet skulle förhandlingarna om Samväldet Bahamas förteckning över åtaganden i fråga om investeringar och handel med tjänster avslutas inom sex månader efter att avtalet undertecknats.
- (3) Dessa förhandlingar avslutades framgångsrikt den 25 januari 2010.

(4) Förhandlingsresultaten bör fastställas i ett beslut av det genom avtalet inrättade gemensamma Cariforum–EU-rådet.

(5) Unionen bör därför inta ståndpunkten i gemensamma Cariforum–EU-rådet som återfinns i utkastet till beslut som åtföljer detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i gemensamma Cariforum–EU-rådet, som inrättats genom avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, om ändring av bilaga IV i avtalet ska ske på grundval av det utkast till beslut som åtföljer det här beslutet. Formella ändringar av det beslutsutkastet som inte påverkar innehållet får dock antas utan att det här beslutet behöver ändras.

Utfärdat i Bryssel den 27 september 2010.

På rådets vägnar

K. PEETERS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 289, 30.10.2008, s. 3.

BILAGA

UTKAST TILL

BESLUT nr .../2010 AV GEMENSAMMA CARIFORUM-EU-RÅDET

av den

om ändring av bilaga IV till avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, genom att införliva Samväldet Bahamas åtaganden

GEMENSAMMA CARIFORUM-EU-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*), undertecknat i Bridgetown, Barbados den 15 oktober 2008, särskilt artikel 229.1 och 229.4 andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet undertecknades den 15 oktober 2008 och har tillämpats provisoriskt sedan den 29 december 2008.
- (2) Enligt artikel 63 i avtalet skulle förhandlingarna om Samväldet Bahamas förteckning över åtaganden i fråga om tjänster och investeringar avslutas inom sex månader efter att avtalet undertecknats.
- (3) Förhandlingarna slutfördes framgångsrikt den 25 januari 2010, och man har kommit överens om att förteckningen över Bahamas åtaganden bör införlivas i avtalet genom ett beslut av gemensamma Cariforum-EU-rådet.
- (4) Bilagorna IV E och IV F till avtalet bör därför ändras i syfte att införa Samväldet Bahamas åtaganden i fråga om tjänster och investeringar, att stryka Bahamas uteslutning i punkt 3 i bilaga IV E och punkt 6 i bilaga IV F, samt att se till att dessa ändringar tillämpas provisoriskt fram till dess att avtalet träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bilaga IV till avtalet ska ändras på följande sätt:

a) Bilaga IV E ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Förteckningen omfattar alla Cariforum-stater, utom Haiti, om inget annat anges. Om inte annat följer

av förbehåll, begränsningar eller undantag som gäller alla sektorer, är undersektorer till A, B, C och D som inte förtecknas öppna i alla avtalsslutande Cariforum-stater utan begränsningar av marknadstillträde eller nationell behandling. I Cariforum-stater som inte anges i undersektorer som ingår i förteckningen är dessa undersektorer öppna utan begränsningar av marknadstillträde eller nationell behandling, om inte annat följer av förbehåll, begränsningar eller undantag som gäller alla sektorer. Alla förbehåll, begränsningar eller undantag som ingår i denna bilaga, som är tillämpliga på Cariforum-stater och som anges med ’CAF’ i bilagan ska inte tillämpas på Bahamas.”

ii) Efter förteckningen ska tillägget till bilaga IV E – Bahamas, enligt bilaga I till detta beslut, läggas till.

b) Bilaga IV F ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Förteckningen omfattar alla Cariforum-stater, utom Haiti, om inget annat anges.”

ii) Efter förteckningen ska tillägget till bilaga IV F – Bahamas, enligt bilaga II till detta beslut, läggas till.

2. Alla andra bestämmelser i punkterna 1–9 i bilaga IV E samt i punkterna 1–11 i bilaga IV F gäller för Bahamas.

Artikel 2

1. Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

2. Från detta besluts ikraftträdande och fram till avtalets ikraftträdande ska ändringarna av bilaga IV E och bilaga IV F tillämpas provisoriskt.

Utfärdat genom skriftligt förfarande i enlighet med artikel 11.3 i bilaga I till beslut av den 17 maj 2010, nr 1/2010 av det gemensamma Cariforum-EU-rådet.

BILAGA I

"Tillägg till Bilaga IV E – Bahamas

Sektor eller undersektor	Beskrivning av förbehåll, begränsningar eller undantag
ALLA SEKTORER	<p>Valutakontroll</p> <ol style="list-style-type: none"> Personer som är bosatta i landet måste, enligt valutakontrollagen (<i>Exchange Control Regulations Act</i>) och finansföreskrifterna (<i>Finance Regulations</i>), ha Centralbankens godkännande för att inneha konton i utländsk valuta eller bahamanska dollar och för att förvärva tillgångar i utländsk valuta. Personer som inte är bosatta i landet har rätt att inneha konton i utländsk valuta. Juridiska personer som är belägna i landet får beviljas godkännande att inneha konton i utländsk valuta för att täcka direkta kostnader i utländsk valuta. Både juridiska personer som inte är belägna i landet och utländska medborgare får beviljas godkännande att inneha konton i bahamanska dollar för att täcka återkommande kostnader i bahamanska dollar. Alla ansökningar om sådana godkännanden inom ramen för valutakontroll måste uppfylla kraven i Bahamas nationella investeringsstrategi (<i>National Investment Policy</i>) i fråga om de sektorer och verksamheter där utländska investeringar tillåts. I exportkontrollsammanhang avses med <i>bosatt/belägen i landet</i> antingen en bahamansk medborgare eller en juridisk person i utländsk eller inhemsk ägo som har beviljats tillstånd att bedriva transaktioner med andra i landet bosatta/belägna. Inte bosatt/belägen i landet är antingen en utländsk medborgare eller en juridisk person som inte har beviljats tillstånd att bedriva affärsverksamhet med i landet bosatta/belägna, oavsett om den utländska medborgaren eller enheten i fråga är fysiskt närvarande i Bahamas eller ej. <p>Markinnehav</p> <p>Utländska personer och juridiska personer som vill förvärva fast egendom för affärsändamål måste ansöka om tillstånd från <i>Investments Board</i>. Utländska personer eller juridiska personer som vill förvärva mer än två acre sammanhängande mark måste, oavsett ändamål, få tillstånd av <i>Investments Board</i>.</p> <p>Investeringar</p> <p>Bahamas förbjuder prospektering, utvinning och bearbetning av radioaktiva material, återvinning av kärnbränsle, generering av kärnenergi, transport och lagring av kärnavfall, användning och bearbetning av kärnbränsle och reglering av dess användning för andra ändamål samt framställning av tungt vatten.</p> <p>Utländska personers investeringar till ett värde av minst 250 000 US-dollar godkänns av <i>National Economic Council</i> enligt villkoren i den nationella investeringsstrategin och på grundval av en prövning av de ekonomiska behoven och fördelarna. Till de viktigaste kriterierna enligt den nationella investeringsstrategin hör sysselsättningskapande, kompetensutveckling, regional utveckling, lokala behov och miljökonsekvenser. Samriskföretag mellan bahamanska och utländska investerare ska också godkännas av <i>National Economic Council</i> enligt villkoren i den nationella investeringsstrategin och på grundval av en prövning av de ekonomiska behoven och fördelarna enligt kriterierna ovan.</p>
A. JORDBRUK, SKOGSBRUK	JAKT,
Jordbruk och jakt (Isic rev. 3.1: 01)	Inga.
Skogsbruk (Isic rev. 3.1: 02)	Inga.
B. FISKE (Isic rev.3.1: 05)	Alla fartyg som fiskar inom den exklusiva ekonomiska zonen måste ägas helt av bahamanska fysiska eller juridiska personer i enlighet med <i>Fisheries Resource (Jurisdiction and Conservation) Act</i> .
C. UTVINNING AV MINERAL	<p>Viss verksamhet inom småskalig utvinning kan förbehållas bahamanska medborgare. Bahamas förbehåller sig rätten att bevilja tillstånd för privat eller offentlig prospektering, utvinning, bearbetning, import och export av mineraler.</p> <p>Bahamas förbehåller sig rätten till den exklusiva ekonomiska zonen, kontinentalsockeln och havsbotten för prospektering och rekognoscering.</p>

Sektor eller undersektor	Beskrivning av förbehåll, begränsningar eller undantag
Brytning av kol och lignit, utvinning av torv (Isic rev. 3.1: 10)	Inga.
Utvinning av råpetroleum och naturgas (Isic rev. 3.1: 11)	Inga.
Utvinning av metallmalmer (Isic rev. 3.1: 13)	Inga.
Annan utvinning av mineral (Isic rev. 3.1: 14)	Inga.
D. TILLVERKNING	
Livsmedels- och dryckesframställning (Isic rev. 3.1: 15)	Inga.
Tillverkning av trä och varor av trä och kork, utom möbler; tillverkning av varor av halm och flättningsmaterial (Isic rev. 3.1: 20)	Bahamas förbehåller sig rätten att anta eller behålla begränsningar för småskaliga investeringar i denna sektor.
Petroleumraffinering (Isic rev. 3.1: 232)	Inga.
Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter, med undantag för sprängämnen (Isic rev. 3.1: 24 med undantag för tillverkning av sprängämnen)	Inga.
Tillverkning av maskiner och utrustning (Isic rev. 3.1: 29)	Bahamas förbehåller sig rätten att anta eller behålla åtgärder rörande investeringar i tillverkning av vapen och ammunition.
Tillverkning av möbler; annan tillverkning (Isic rev. 3.1: 36)	Bahamas förbehåller sig rätten att anta eller behålla begränsningar för småskaliga investeringar i denna förteckning.
E. PRODUKTION, ÖVERFÖRING OCH DISTRIBUTION FÖR EGEN RÄKNING AV ELEKTRICITET, GAS, ÅNGA OCH VARMVATTEN (utom kärnkraftsbaserad elproduktion)	
Produktion av el; överföring och distribution av el för egen räkning (del av Isic rev. 3.1: 4010) (1)	Obundet.
Gasförsörjning; distribution av gasformiga bränslen via rörnät för egen räkning (del av Isic rev. 3.1: 4020) (2)	Obundet.

Sektor eller undersektor	Beskrivning av förbehåll, begränsningar eller undantag
Produktion av ånga och varmvatten; distribution av ånga och varmvatten för egen räkning (del av Isic rev. 3.1: 4030) ⁽³⁾	Obundet.

⁽¹⁾ Omfattar inte drift av elöverförings- och eldistributionssystem på avgifts- eller kontraktbasis, som ingår i ENERGITJÄNSTER.

⁽²⁾ Omfattar inte transport av naturgas och gasformiga bränslen via gasledningar, överföring och distribution av gas på avgifts- eller kontraktbasis och försäljning av naturgas och gasformiga bränslen, som ingår i ENERGITJÄNSTER.

⁽³⁾ Omfattar inte överföring och distribution av ånga och varmvatten på avgifts- eller kontraktbasis och försäljning av ånga och varmvatten, som ingår i ENERGITJÄNSTER.”

BILAGA II

”Tillägg till Bilaga IV F – Bahamas

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
A. HORIZONTELLA ÅTAGANDEN		
	<p>Alla leveranssätt: Valutakontroll</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Personer som är bosatta i landet måste, enligt valutakontrollagen (<i>Exchange Control Regulations Act</i>) och finansföreskrifterna (<i>Finance Regulations</i>), ha Centralbankens godkännande för att inneha konton i utländsk valuta eller bahamanska dollar och för att förvärva tillgångar i utländsk valuta. Personer som inte är bosatta i landet har rätt att inneha konton i utländsk valuta. 2. Juridiska personer som är belägna i landet får beviljas godkännande att inneha konton i utländsk valuta för att täcka direkta kostnader i utländsk valuta. Både juridiska personer som inte är belägna i landet och utländska medborgare får beviljas godkännande att inneha konton i bahamanska dollar för att täcka återkommande kostnader i bahamanska dollar. 3. Alla ansökningar om sådana godkännanden inom ramen för valutakontroll måste uppfylla kraven i Bahamas nationella investeringsstrategi (<i>National Investment Policy</i>) i fråga om de sektorer och verksamheter där utländska investeringar tillåts. 4. I exportkontrollsammanhang avses med <i>bosatt/belägen i landet</i> antingen en bahamansk medborgare eller en juridisk person i utländsk eller inhemsk ägo som har beviljats tillstånd att bedriva transaktioner med andra i landet bosatta/belägna. Inte bosatt/belägen i landet är antingen en utländsk medborgare eller en juridisk person som inte har beviljats tillstånd att bedriva affärsverksamhet med i landet bosatta/belägna, oavsett om den fysiska personen eller enheten i fråga är fysiskt närvarande i Bahamas eller ej. 	<p>Alla leveranssätt: Stöd, skattelättnader, stipendier, bidrag och andra former av inhemskt ekonomiskt stöd kan förbehållas bahamanska medborgare eller företag i bahamansk ägo.</p>
	<p>Leveranssätt 3: Utländska personers investeringar till ett värde över 250 000 US-dollar ska godkännas av <i>National Economic Council</i> enligt villkoren i den nationella investeringsstrategin och på grundval av en prövning av de ekonomiska behoven och fördelarna. Till de viktigaste kriterierna enligt den nationella investeringsstrategin hör sysselsättningskappande, kompetensutveckling, regional utveckling, lokala behov och miljökonsekvenser. Samriskföretag mellan bahamanska och utländska investerare ska också godkännas av <i>National Economic Council</i> enligt villkoren i den nationella investeringsstrategin och på grundval av en prövning av de ekonomiska behoven och fördelarna enligt kriterierna ovan.</p>	<p>Leveranssätt 3: Bahamanska medborgare och företag som ägs helt av bahamanska medborgare är befriade från fastighetsskatt på fast egendom på Family Islands.</p>

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
	Leveranssätt 3: Utländska personer och juridiska personer som vill förvärva fast egendom för affärsändamål måste ansöka om tillstånd från <i>Investments Board</i> . Utländska personer eller juridiska personer som vill förvärva mer än fem acre sammanhängande mark måste, oavsett ändamål, få tillstånd av <i>Investments Board</i> .	Leveranssätt 3: Tjänsteleverantörer som etablerar en kommersiell närvaro för att tillhandahålla tjänster på engångsbasis, varefter den kommersiella närvaron upplöses, måste betala en licensavgift på 1 % av kontraktsvärdet vid kontraktets början.
	Leveranssätt 4: Obundet utom för nyckelpersonal (affärsresenärer, ledande personal och specialister) och praktikanter med akademisk examen som inte finns tillgängliga lokalt. Enligt invandringslagstiftningen (<i>Immigration Act and Regulations</i>) måste utländska medborgare som ämnar ta anställning i landet skaffa ett arbetstillstånd före inresa till Bahamas. Arbetsmarknadstest används för att fastställa om sådana utländska arbetstagare ska antas.	

B. SEKTORSPECIFIKA ÅTAGANDEN

1. FÖRETAGSTJÄNSTER

A. YRKESMÄSSIGA TJÄNSTER

a) Juridiska tjänster		
Juridisk dokumentation och intyg (CPC 86130)		
	1. Inga, utom att det för juridiska tjänster avseende inhemsk lagstiftning krävs medborgarskap.	1. Inga.
	2. Inga, utom att det för juridiska tjänster avseende inhemsk lagstiftning krävs medborgarskap.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Juridiska konsulttjänster inom tjänsteleverantörens hemlandsrätt (CPC 86119)		
	1. Inga, utom att det för juridiska tjänster avseende inhemsk lagstiftning krävs medborgarskap.	1. Inga.
	2. Inga, utom att det för juridiska tjänster avseende inhemsk lagstiftning krävs medborgarskap.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
b) Redovisnings-, revisions- och bokföringstjänster		
Redovisnings- och revisionstjänster (CPC 8621)		
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Obundet.
	3. Inga, utom att bahamanska auktoriserade revisorer måste användas vid tillhandahållande av redovisnings- och revisionstjänster till bahamanska juridiska personer.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Beskattning (CPC 863)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga, utom att bahamanska auktoriserade specialister måste användas vid tillhandahållande av redovisnings- och revisionstjänster till bahamanska juridiska personer.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Arkitekttjänster (CPC 8671)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Ingenjörstjänster (CPC 86724, 86725)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
f) Integrerade ingenjörstjänster (CPC 8673)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
g) Stadsplanering och landskapsarkitektur		
Landskapsarkitektur (CPC 86742)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
h) Sjukvårds- och tandvårdstjänster (CPC 9312)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Neurokirurgi		
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Epidemiologiska tjänster (CPC 931**)		
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Datortomografi (CPC 931**)		
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
i) Veterinärtjänster (CPC 932)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
j) Tjänster av barnmorskor, sjuksköterskor, sjukgymnaster och paramedicinsk personal (CPC 93191)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
B. DATABEHANDLINGSTJÄNSTER M.M.		
a) Rådgivning för installation av hårdvara (CPC 841)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet för datorinstallationstjänster till i landet bosatta. Inga för affärsföretag.	3. Obundet för datorinstallations-tjänster till i landet bosatta. Inga för affärsföretag.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomisk behovsprövning för CSS.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
b) Programvaru-genomförande (CPC 842)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet för datorinstallationstjänster till i landet bosatta. Vid datorinstallationer i affärsföretag är samriskföretag med bahamanska företag tillåtna. Inga efter 2013.	3. Obundet för datorinstallations-tjänster till i landet bosatta.
	4. Inga.	4. Inga.
c) Databehandlingstjänster (CPC 843)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomiskt behovstest för CSS.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Databastjänster (CPC 844)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomiskt behovstest för CSS.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Andra (CPC 849) (Databehandlingstjänster och andra datatjänster, ej tidigare nämnda)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet för hemmadatorutrustning. För affärsutrustning: underställt ekonomiskt behovstest på grundval av tjänstetyp.	3. Obundet för hemmadatorutrustning.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomiskt behovstest för CSS.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
C. FORSKNING OCH UTVECKLING		
a) Forskning och utveckling inom naturvetenskap och teknik (CPC 851)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Föremål för ekonomisk behovsprövning för CSS och IP.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Forskning och utveckling inom socialvetenskap och humaniora (CPC 852)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Tvärvetenskaplig forskning och utveckling (CPC 853)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
E. HYRTJÄNSTER/UTHYRNINGSTJÄNSTER UTAN OPERATÖRER		
b) Av luftfartyg (CPC 83104)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
c) Av annan transportutrustning (CPC 83102)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Av andra maskiner eller annan utrustning (CPC 83106, 83107, 83108, 83109)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
F. ANDRA FÖRETAGSTJÄNSTER		
a) Reklamtjänster (CPC 871)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Marknads- och opinionsundersökningar (CPC 864)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Konsulttjänster inom organisationsledning (CPC 865)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
d) Tjänster i samband med konsulttjänster inom organisationsledning (CPC 866)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Teknisk provning och analys (CPC 8676)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
f) Tjänster som rör jordbruk, jakt och skogsbruk (CPC 881)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
g) Tjänster som rör fiske (CPC 882)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
h) Tjänster som rör gruvdrift (CPC 883, 5115)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet.	4. Obundet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
i) Tjänster som rör tillverkning (CPC 8841, 8842, 8843, 8844 och 8846)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
k) Rekrytering och urval av personal (CPC 872)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
l) Undersökningar och säkerhet (CPC 873)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
m) Vetenskapliga och tekniska konsulttjänster (CPC 86753)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
n) Underhåll och reparation av utrustning (ej fartyg, luftfartyg eller annan transportutrustning) (CPC 633 utom CPC 63302, 8861-8866)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag.	3. Obundet utom för samriskföretag.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
o) Tjänster som omfattar rengöring av byggnader (CPC 874)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
p) Fotografitjänster (CPC 87501-87507)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
q) Paketering (CPC 876)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
r) Förlags- och tryckeritjänster på avgifts- eller kontraktbasis (CPC 88442)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
s) Konferenstjänster (CPC 87909**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
t) Övriga (CPC 87905)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

2. KOMMUNIKATIONSTJÄNSTER

B. BUDTJÄNSTER (CPC 7512)

	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomisk behovsprövning för CSS.	4. Inga.

C. TELETJÄNSTER (allmänt tillgängliga och ej allmänt tillgängliga)

a) Taltelefoni (CPC 7521)	1. Inga.	1. Inga.
b) Paketkopplade dataöverförings-tjänster (CPC 7523)	2. Inga.	2. Inga.
c) Kretskopplade dataöverförings-tjänster (CPC 7523**)	3. Obundet. Inga efter 2013.	3. Obundet. Inga efter 2013.
d) Telextjänster (CPC 7523**)	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Telegraftjänster (CPC 7522)		
f) Faxtjänster (CPC 7521, 7529)		
g) Privata förhyrda förbindelser (CPC 7522, 7523)		
h) E-post: (CPC 7523)		
i) Röstbrevlåda (CPC 7523)		

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
<p>j) Informationssökning och databassökning on-line (CPC 7523)</p> <p>k) Elektroniskt datautbyte (EDI) (CPC 7523)</p> <p>l) Mervärdesfaxtjänster, bl.a. lagring och vidarebefordran samt hämtning</p> <p>m) Kod- och protokollkonvertering</p> <p>n) Informations- eller databehandling on-line (inbegripet transaktionsbehandling) (CPC 843)</p>		
<p>o) Andra tjänster:</p> <p>Internet och Internettillgång (utom tal) (CPC 75260)</p> <p>Personliga kommunikationstjänster (utom mobildatatjänster, personsökning och radioförbindelser i stornätet)</p> <p>Försäljning, uthyrning, underhåll, uppkoppling, reparationer och konsulttjänster för teleutrustning (CPC 75410, 75450)</p> <p>Radioförbindelser i stornätet</p> <p>Personsökning (CPC 75291)</p> <p>Telekonferenstjänster (CPC 75292)</p> <p>Internationell tal-, data- och videoöverföring för företag som ägnar sig åt informationsbehandling i frizoner</p> <p>Videoförmedlingstjänster (satellitbaserade) (CPC 75241**)</p> <p>Kopplings- och förmedlingstjänster (CPC 7543 och 7525)</p>		

3. BYGGTJÄNSTER OCH TILLHÖRANDE INGENJÖRSTJÄNSTER

A. ALLMÄNT BYGGARBETE FÖR BYGGNADER

(CPC 5126**) Hotell och turistanläggningar med mer än 100 rum, restauranger och liknande byggnader

	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för specialkonstruktioner.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
B. ALLMÄNT BYGGARBETE FÖR VÄG- OCH VATTENBYGGNAD (CPC 5131, 5132, 5133, 51340, 51350, 51360, 51371, 51372, 51390)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för specialkonstruktioner.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
C. INSTALLATION OCH MONTERING (CPC 514, 516)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
D. FÄRDIGSTÄLLANDE OCH SLUTFÖRANDE AV BYGGNADER (CPC 517)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
E. ÖVRIGA (CPC 511, 515, 518)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
4. DISTRIBUTIONSTJÄNSTER		
A. KOMMISSIONÄRSTJÄNSTER (CPC 621)		

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Licens krävs för CSS och IP.
B. GROSSISTHANDEL (CPC 622)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
C. DETALJHANDEL (CPC 631, 632, 6111, 6113)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Försäljning, underhåll och reparation av motorcyklar och snöskotrar; försäljning av delar och tillbehör (CPC 612) (Utom underhåll och reparation av motorcyklar CPC 61220)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Detaljhandel med motorbränsle (CPC 61300)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
D. FRANCHISING (CPC 8929)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
5. UTBILDNINGSTJÄNSTER		
a) Primärutbildning (CPC 921) (Utom icke vinstdrivande, offentliga och offentligt finansierade juridiska personer)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Sekundärutbildning (CPC 922) (Utom icke vinstdrivande, offentliga och offentligt finansierade juridiska personer)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Högre utbildning (CPC 923) (Utom icke vinstdrivande, offentliga och offentligt finansierade juridiska personer)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
d) Vuxenutbildning (CPC 924) (Utom icke vinstdrivande, offentliga och offentligt finansierade juridiska personer)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Annan utbildning (CPC 929)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
6. MILJÖTJÄNSTER		
A. AVLOPPSTJÄNSTER (CPC 9401)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Hantering av avfall och avlopp (CPC 9401**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Obundet.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
B. BORTSKAFFANDE AV AVFALL (CPC 9402)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Insamling av icke-farligt avfall (CPC 9402**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Behandling och bortskaffande av farligt avfall (CPC 9402**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
D. ÖVRIGA		
Avgasrening (CPC 94040)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Underställt ekonomiskt behovstest för CSS.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Bullerdämpning (CPC 94050)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Återställning och rening av mark och vatten (CPC 94060**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Föreningensbegränsande slutna system för fabriker (CPC 94090**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Obundet.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Återvinning (CPC 94090**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Obundet.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

7. FINANSIELLA TJÄNSTER

A. FÖRSÄKRING OCH FÖRSÄKRINGSRELATERADE TJÄNSTER

a) Livförsäkring, olycksfallsförsäkring och sjukförsäkring (CPC 8121)		
---	--	--

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Skadeförsäkring (CPC 8129)		
	1. Obundet, utom för försäkring av risker rörande: i) sjöfart, kommersiell luftfart samt rymdfart och frakt (inklusive satelliter) när en sådan försäkring täcker något eller allt av följande: godset som transporteras, fordonet som transporterar godset och varje skadeståndsskyldighet som följer därav, och ii) gods i internationell transittrafik.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Återförsäkring samt återförsäkring av återförsäkring (CPC 81299**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Tjänster med anknytning till försäkring (förmedling, agenturer) (CPC 8140 utom aktuarietjänster)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Aktuarietjänster (CPC 81404)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Rådgivning, aktuarietjänster, riskbedömning och skadereglering (CPC 814**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

B. BANKVERKSAMHET OCH ANDRA FINANSIELLA TJÄNSTER (utom försäkring)

a) Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten (CPC 81115–81119)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Obundet.	2. Inga.
	3. Inga..	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Utlåning av allt slag, bl.a. konsumentkredit, inteckningskredit, factoring och finansiering av kommersiella transaktioner (CPC 8113)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Obundet.	2. Inga.
	3. Inga..	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
c) Finansiell leasing (CPC 8112)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Obundet.	2. Obundet.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Betalnings- och penningförmedlings-tjänster (CPC 81139**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för dotterbolag till auktoriserade utländska valutahandlare.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Garantier och åtaganden (CPC 81199**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
f) Handel för egen eller annans räkning, på börs, genom direkthandel eller på annat sätt (CPC 81339**, 81333, 81321**)		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet för bahamanska dollar. Inga för utländsk valuta.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
h) Penningmäkling (CPC 81339**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
i) Förmögenhetsförvaltning, bl.a. förvaltning av kontanter eller innehav, all slags kollektiv investeringsförvaltning (CPC 81323)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet för tillgångar i bahamanska dollar. Inga för utländsk valuta.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
k) Rådgivningstjänster och andra tillhörande tjänster som förtecknas i artikel 103.2 a B, bl.a. kreditupplysning och kreditanalys, undersökningar och rådgivning i samband med investeringar och portföljer, rådgivning om förvärv samt omstrukturering av företag		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
l) Tillhandahållande och överföring av finansiell information och behandling av finansiella data och tillhörande programvara av leverantörer av andra finansiella tjänster (CPC 8131)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
C. ÖVRIGA		
Registrering av offshorebolag och stiftelser (inte inbegripet försäkringsbolag och banker) för offshoreverksamhet		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
8. HÄLSO- OCH SJUKVÅRD OCH SOCIALA TJÄNSTER (Andra än de som förtecknas i 1.A h-j)		
A. SJUKHUSTJÄNSTER (CPC 93110)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
B. ANNAN HÄLSO- OCH SJUKVÅRD FÖR MÄNNISKOR (CPC 9319 utom 93191 och 93193)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Vård på andra behandlingshem än sjukhus (CPC 93193)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
C. SOCIALA TJÄNSTER (CPC 93311)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
9. TURISM OCH RESERELATERADE TJÄNSTER		
A. HOTELL OCH RESTAURANGER (inkl. catering)		
Hotell (CPC 641)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga för hotell med fler än 100 rum. Obundet för hotell med färre än 100 rum.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Uthyrning av möblerade bostäder (CPC 6419)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Måltidsservering med fullständig restaurangbetjäning eller självservering, catering (CPC 64210, 64220, 64230)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för special- och gourmetrestauranger och etniska restauranger samt restauranger i hotell, turistanläggningar eller turistattraktioner.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Utskänkningstjänster med underhållning (CPC 64310 och 64320)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

B. RESEBYRÅER OCH RESEARRANGÖRER (CPC 7471)

	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

C. TURISTGUIDE-TJÄNSTER (CPC 7472)

	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

D. ÖVRIGA

Hotelluppförande		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Hotellförvaltning		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Tjänster i småbåtshamnar		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Spatjänster		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

10. REKREATIONS-, KULTUR- OCH SPORTTJÄNSTER (utom audiovisuella tjänster)

A. UNDERHÅLLNINGSTJÄNSTER (inbegripet teater, levande musik och cirkusuppträdanden) (CPC 9619)

	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
B. NYHETSBYRÅTJÄNSTER (CPC 9621)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
C. BIBLIOTEK, ARKIV, MUSEER OCH ANDRA KULTURTJÄNSTER (CPC 963)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
D. SPORT OCH ANDRA FRITIDSTJÄNSTER (CPC 96411-3) (Utom hasardspel)		
	1. Obundet.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
E. ÖVRIGA		
Uthyrning och leasing av jakter (CPC 96499**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
11. TRANSPORTTJÄNSTER		
A. SJÖTRANSPORTTJÄNSTER		
a) Passagerartransport (utom cabotage) (CPC 7211)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Godstransporter (utom cabotage) (CPC 7212)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Uthyrning av fartyg med besättning (utom cabotage) (CPC 7213)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Underhåll och reparation av fartyg (CPC 8868**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet under 100 ton. Inga över 100 ton.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
e) Bogsering (CPC 7214)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet utom för samriskföretag med bahamanska företag.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
f) Stödtjänster för sjöfart		
Assistans vid grundstötning (CPC 74540)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Fartygsregistrering för kontroll, tillsyn och ordnad utveckling av handelssjöfart		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

B. SJÖFART PÅ INRE VATTENVÄGAR

b) Godstransporter (CPC 7222)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
d) Underhåll och reparation av fartyg (CPC 8868)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

C. LUFTRANSPORTTJÄNSTER

b) Godstransporter (CPC 732)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Uthyrning av luftfartyg med besättning (CPC 734)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Underhåll och reparation av luftfartyg (CPC 8868**)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Stödtjänster för lufttransporter (CPC 746**)		
Tjänster som rör databoknings-system (CRS)		

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
Flygplatsförvaltning		
	1. Obundet.	1. Obundet.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

E. JÄRNVÄGSTRANSPORTTJÄNSTER

a) Passagerartransporter (CPC 7111)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Godstransporter (CPC 7112)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
c) Bogsering (CPC 7113)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
d) Underhåll och reparation av utrustning för järnvägstransport (CPC 8868)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Stödtjänster för järnvägstransport (CPC 743)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
F. VÄGTRANSPORTTJÄNSTER		
a) Passagerartransporter (CPC 7121, 7122)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
b) Godstransporter (CPC 7123)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet. Föremål för ekonomiskt behovstest för CSS och IP.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadsstillträde	Begränsningar av nationell behandling
c) Uthyrning av nyttovägfordon med operatör (CPC 7124)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
e) Stödtjänster för vägtransporttjänster (CPC 7442)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Obundet.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

H. STÖDTJÄNSTER TILL ALLA TRANSPORTSÄTT

b) Lagring och magasinering (CPC 742)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Obundet.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.
d) Övriga stödtjänster till transporter (CPC 74900)		
Drift av frizoner		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.

Sektor eller undersektor	Begränsningar av marknadstillträde	Begränsningar av nationell behandling
Omlastningstjänster (CPC 749)		
	1. Inga.	1. Inga.
	2. Inga.	2. Inga.
	3. Inga.	3. Inga.
	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.	4. Obundet utom enligt vad som anges i det horisontella avsnittet.”

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

